

april 2020

Atlantik 2020

Kanarski otoki

1. april 2020, sreda

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Danes je prvi april.

Vseeno je, kaj napišem, tako ali tako ne boste nič verjeli, zato raje ne bom kaj dosti filozofiral.

Vreme se je še popravilo. Kavno končno lahko pijeva v kratkih hlačah v kokpitu in šele ko sonce zaide se je treba obleči.

Danes sem se spravil k izboljšanju izolacije bojlerja.

Heron ima 40l bojler za toplo vodo, ki se ogreva na dva načina:

Prvi: Kadar teče motor odpadna toplota motorja ogreva bojler s pomočjo izmenjevalca toplote: Vroča hladilna tekočina iz motorja (kako se to čudno sliši: vroča hladilna tekočina) teče skozi spiralno navito cev v bojlerju in s tem ogreje vodo.

Drugi: Kadar smo priključeni na elektriko lahko ogrevamo vodo v bojlerju s pomočjo električnega grelca. Kot navaden električni bojler doma.

A bojler je relativno slabo izoliran, kar ima dve negativni posledici: Voda se prehitro ohladi, oddana toplota pa ogreva notranjost barke. Poleti je to nezaželeno.

Od drugih projektov mi je ostalo še nekaj neoprenske izolacije in odločil sem se, da to uporabim za dodatno toplotno izolacijo bojlerja od zunaj. Ta projekt ima nizko prioriteto, zato je dolgo čakal na uresničitev.

Kot pri večini projektov na barki je bilo treba najprej premetat pol barke, razdreti obe zadnji kabini in si narediti prostor in osvetlitev za delo.

Potem sem izmeril vse dimenzije in potem malo razmišljal. V glavi sem si izoblikoval načrt in potem sva se lotila dela. Danes sva merila in rezala, jutri bova lepila in preklinjala, če sva dnoes kaj narobe odrezala. Če namreč z glavo navzdol v ležečem položaju nekaj meriš gre hitro kaj narobe.

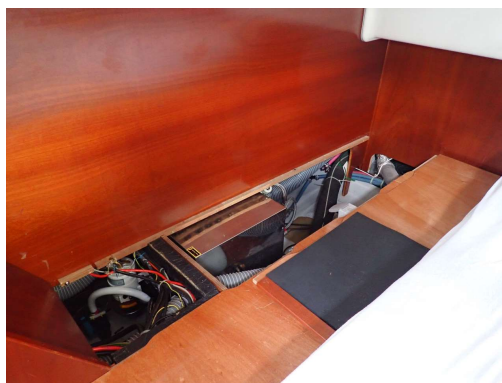
Termo kamera s telefona razkrije kje je izolacija najslabša - bolj tople, rumene in bele barve prikazujejo višjo temperaturo.

V oglati škatli je okrogel bojler. Vmes je izolacija. Na nekaterih mestih izredno malo izolacije, pri priključkih celo nič. To bova sanirala s po dvema 15 mm debelima ploščama neoprena na vsaki strani.

Naj slikice povejo zgodbu.

Treba je razdreti postelje, odstraniti podlago in spodaj se prikaže bojler.

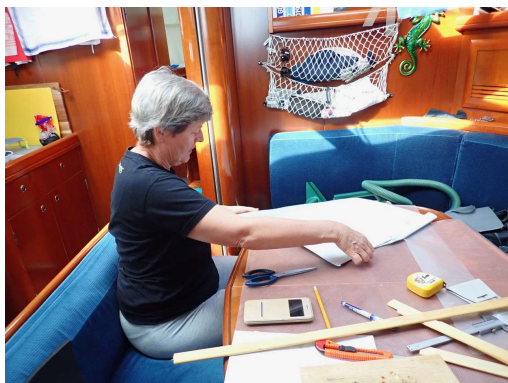
Pol ga je pod vsako kabino.

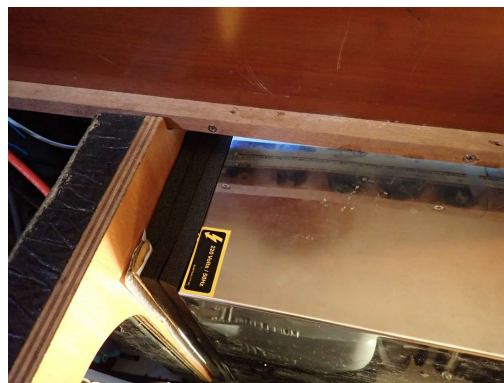
Takole izgleda od blizu.

Takole pa s termokamero mojega telefona. Takoj se vidi, kje je izolacija najslabša.

Še dobro, da imamo na krovu matematičarko, da ni preveč napak pri računanju krojev.

Ena stranica je že gotova. Naprej pa jutri.

2. april 2020, četrtek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Prvi april je za nami.

Preveril sem, če je bil korona virus le prvoaprilska šala in na žalost ugotovil, da ni bila.

Še se gremo paniko na polno. Pandemija je huda stvar ampak se bojim, da bo posledična škoda še nekajkrat večja, kot če bi ignorirali vse skupaj. Nekaj izgubljene svobode bomo težko dobili nazaj. V glavah se bomo spremenili. Upam, da ne preveč.

Danes sva nadaljevala z izolacijo boilerja. Termo kamera po končani izolaciji pokaže precej boljšo sliko, kot včaraj.

Prav ustaviti sem se moral, da nisem na koncu še vseh robov oblepil, da bi bilo vse skupaj zelo lepo. Vse skupajh je pod posteljo in izgled res ni pomemben. Važno, da je termično izolirano.

Danes je bilo lepo vreme, piha spet s severovzhoda, torej je na plavalni platformi zatišje in je popoldan prav prijetno toplo. Dovolj toplo, da je prijetno imeti noge v vodi med tem, ko brez majice piješ pivo.

Opazoval sem soseda, Francoza, ki je lovil ribe z barke. Večkrat jih lovi. Kar uspešen je. Manjše vrača nazaj v vodo, večje pa romajo v kuhinjo.

Zdaj pa edino ne vem: ali on res zna, ali pa so ribe tukaj lačne in nenavajene na trnke, ker se v marini ne sme loviti rib.

Jaz jih itak raje ne bi jedel (razen, če bi bil lačen in ne bi imel česa drugega), zato jih ne lovim. Te ribe namreč jedo tudi tisto, kar raste na barkah. In barke so premezane z antivegetativno barvo, ki je strupena. Prepričan sem, da gre nekaj teh strupov in težkih kovin v školjke, ki rastejo na barkah. In ko ribe jedo te školjke so verjetno tudi one polne težkih kovin in ostale svinjarije.

So pa ribe v tej marini pravi nabijači. V barko se zaletavajo z veliko močjo, da odkrhnejo školjke, ki so prilepljene na trup. Včasih zganjajo tak hrup, da me motijo pri spanju. Tup, tup, tup, se sliši. In se seli okrog barke. Parkrat sem jih videl na delu, zato sem lahko prepričan, da so to ribe. In to niso mali drobižki. So čisto resne ribe - tako ena do dve za eno porcijo. Dolžina 20, 25 cm ene še več. Nekatere so podobne oradam (mogoče tudi so orade), druge imajo navpične proge ob strani - kot kaki veliki šparsi, vmes pa se najde tudi kak navaden cipelj, a jih ni veliko.

Mi je kar žal, da jih sosed lovi, ker tako dobro čistijo dno barke.

Danes je Lili peljala sosedovo hčerko krmit 'našo' mačko in smo ugotovili: Ata ne zna več kot 3 besede Angleško, mama za silo, ta mala pa govori še najboljše. Stara je kakih 6 ali 7 let. Mlajša sestra (4 ali 5 let) pa še ne zna.

A očitno se tudi pri Francozih situacija spreminja. Včasih si težko dobil Francoza, ki bi govoril Angleško (ali pa priznal, da govori). Globalizacija je očitno prodrla tudi k njim.

Včasih imam občutek, da so edini, ki dandanes ne znajo Angleško, Američani.

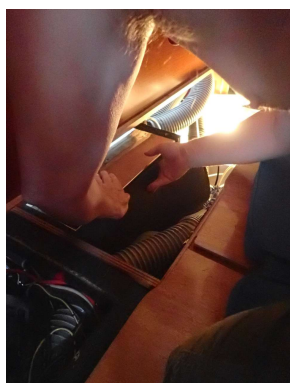
Ko berem kako slabo in narobe nekateri pišejo se včasih kar zgrozim.

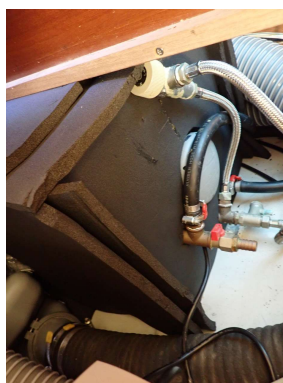
Brez komentarja.

V delu. Dve plasti neoprena na vsako stran.

Cel dan sem se prevračal na glavo. res neugodna pozicija za delo.

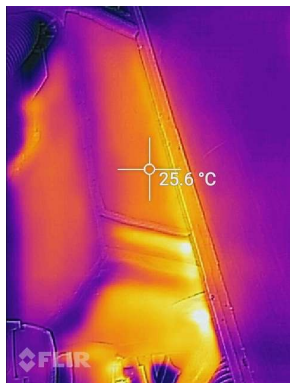
Na tej strani je bilo najtežje, saj je cel kup cevi, pokrov in elektrika.

Skoraj končano.

pokrov in večina cevi je pokritih. Ni najlepše, a je dovolj dobro.

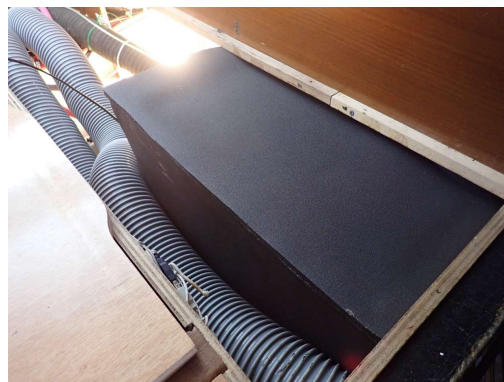
Zdaj je pa čisto drugačna slika. Temperatura boilerja je skoraj enaka temperaturi zraka. Zadovoljen sem z rezultatom.

Zaslужen počitek.

Voda je dovolj topla za noge namakati. Za večino bi bilo dovolj za plavanje. A ne v marini.

Gotov izdelek še z drugega kota.

3. april 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Hja, včeraj sem narobe napisal kdo govori angleško od sosedov Francozov.

Sem bil pač v 'kleti' in lepil panele na boiler in nisem dobro dojel, kaj se dogaja zgoraj.

V resnici zna angleško ta mala hčerkica, ne ta velika. 6 mesecev so bili na Irskem, pa se je ta mala naučila. Hja, ta mala je zanimiva žverca. Že zdaj malo manipulira s starejšo sestro in starši. Kaj šele bo, ko odraste.

Danes sta sestrici z vedrom ujeli ene dve mali ribici (taki 5 cm veliki) in ju previdno dali v prozorno plastično skledo.

In sta imeli svoj akvarij in veliko veselja ob tem. Ribicam sta dali dovolj svežega morja.

Že čez pet minut pa je starejša sestra rekla, da jih je dovolj in jih je treba zdaj izpustiti. Mala je bila malo žalostna, a po mojem sta vedeli, da se ribicam ne piše nič dobrega v tisti posodi. Obe sta gledali, ko so ribice odplavale pod barko. Tako zelo od blizu sta gledali, da je moral oče spustiti opozorilo, naj ne padeta v vodo.

Imajo ta nov Beneteau Oceanis 45, ki se mu na krmi odpre kopalna ploščad (seveda brez ograjice). In od tam do padca je le majhen korak, če si star 5 let in gledaš za ribico.

Sicer pa ta mali dosti 'kuhata'. Najpopularnejša jed je 'kapučino'. Danes sem ga bil tudi jaz deležen.

V posodo daš vodo in tekočino za pomivat posodo, mešaš in stepaš, (malo poliješ) in že lahko ponudiš odličen 'kapučino' z veliko pene.

No, vidite. Tako nič se tukaj ne dogaja, da je glavni dogodek to, kako se sosedove ta male igrajo.

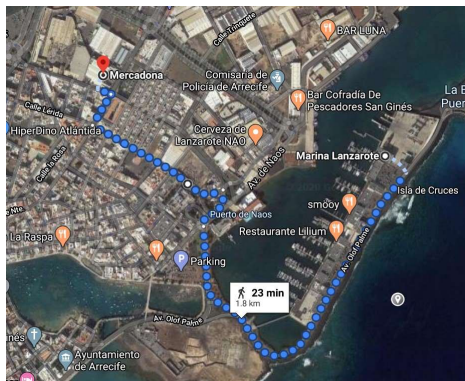
Mačka je očitno dobila še enega dobrega skrbnika, ker je postala bolj izbirična in je očitno sita.

Danes, ko sem nesel smeti se je izstrelila iz kontejnerja kot raketa. Odličen odziv in vse točke za slog.

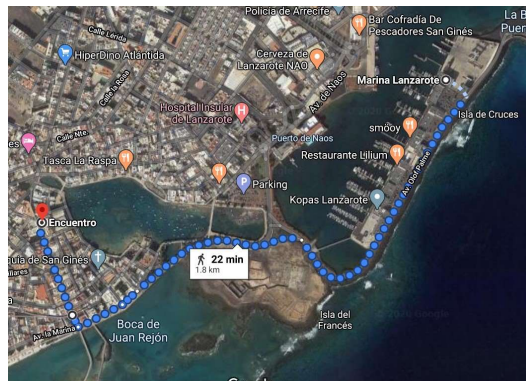
Spet sem bil v trgovini.

Danes je bilo treba celo malo počakati za vstop, ker je bilo več ljudi.

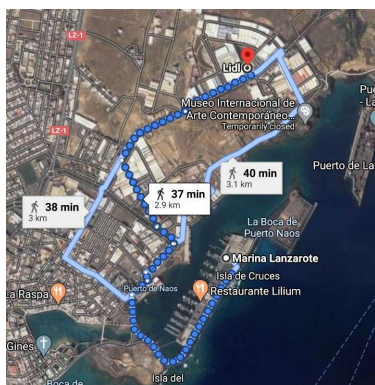
Skrbijo, da notri ni gneče in smo lahko vsi oddaljeni eden od drugega 2 m. Prijetno j ekupovat, ko ni nobene gneče niti med policami niti na blagajni. Preskrbovalne verige so tu očitno zasnovane za otok poln turistov. Sedaj, ko turistov praktično ni več, je povsod vsega dovolj in nikjer nobene gneče.

Največkrat grem po hrano v Mercadono. Pivo=21c. A je treba še kaj dodat?

Včasih grem v Dino, ker je v centru. Najlepši sprehod ob laguni.

Če sem zelo potreben sprehoda pa grem v Lidl. 3km v vsako stran.

4. april 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Topleje je, kot prejšnje dni.

Ko tole pišem je ura devet zvečer, pa sem še v kratkih hlačah in barke še nisva zaprla.

Pustimo to, da je Admiralica že v debelem flisu, to je druga zgodba.

Tudi veter je manj nasilen. Sicer nisem meril hitrosti, a nič ne žvižga med štraji. Vremenarji pravijo, da je bilo čez dan med 10 in 15 vozlov in valov je komaj za kak meter.

Tole bi bilo idealno vreme za sidranje pri Graciozi, ali lepo enodnevno jadranje za zabavo.

A žal ni nič od tega. Čepimo v marini in čakamo, da panika mine.

Je pa vremenska slika te dni kar zanimiva.

Azorski anticiklon se je spustil zelo zelo nizko na 22° severne širine in je torej celih 10 stopinj južneje od nas.

Ponavadi pa je blizu Azorov (od tod ime), se pravi okrog 35 do 40° severne širine.

Navzdol so ga potisnili trije cikloni, ki so dokaj nizko nad severnim Atlantikom. To je precej spremenilo sliko običajnih vetrov na Atlantiku. Recimo, da ne bi bilo Korone in bi lahko jadrati:

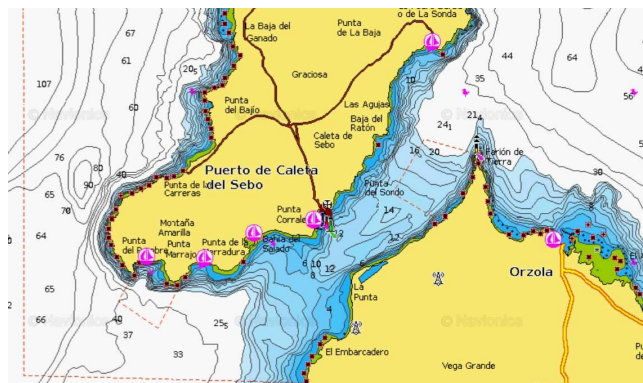
Za pot iz Kanarov na Karibe bi moral iti zelo zelo južno, še precej južneje od Zelenortskih otokov, da bi ujel pasatne vetrove, sicer bi se ujel v brezveterje.

Za pot iz Karibov proti Evropi, ki ponavadi zahteva dosti orce in pot najprej zelo na sever, preden se lahko obrneš na vzhod pa bi jadrал z vetrom v krmo iz Karibov direktno proti Gibraltarju.

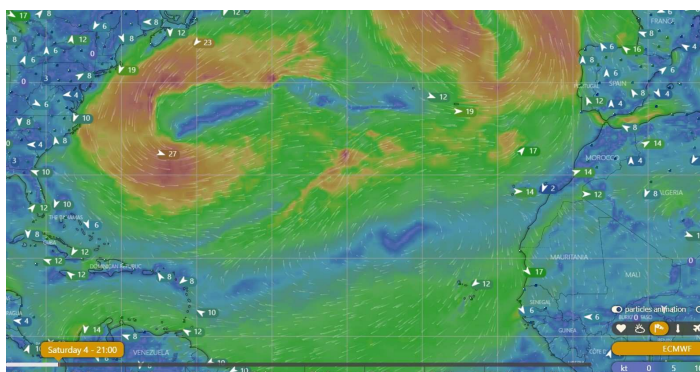
A zadeva ne bo trajala dolgo. Že čez nekaj dni bo situacija drugačna, kar bi bilo treba seveda upoštevati pri planiranju poti. Ravno zaradi vremena in vetrov pravijo, da se urnik eden največjih sovražnikov jadrancev. Če moraš na pasažo po urniku lahko naletiš na izredno neugodno vreme, če pa lahko počakaš na ugoden veter je praviloma udobneje in hitreje. To smo na lastni koži preizkusili pred leti, ko smo za prečenje Atlantika imeli na barki prijatelje z omejenim številom dni dopusta in letalsko karto za povratek v Evropo. Ker nismo več mogli čakati smo dobili zvrhano porcijo neviht in premočnega vetra in neugodne valove. To zimo pa sva se po Kanarih potepala glede na vreme in sva imela večino pasaž med otoki dokaj ugoden veter. No, ja, glede na razmere seveda. Kljub vsemu sva bila tukaj pozimi, ko so vetrovi močnejši in valovi višji.

Sidrišče pred otokom Graciosa je eno najboljših sidrišč na Kanarih. Na sploh Kanari nimajo veliko dobrih in varnih sidrišč.

Sidrišče je v ožini med Lanzarotejem in Gracioso in je vsaj delno zaščiteno pred oceanskim valom.

Trenutni veter na Atlantiku.

5. april 2020, nedelja

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Lepa sončna nedelja je bila.

Mačkica je pred kakšnim dnevom, dvema, preselila svoje mladiče. Prej je ves čas hodila na sosednji pomol na eno starejšo lesenno barko, kjer ni bilo nikogar, zadnje čase pa se zadržuje na parkirišču marine zraven WC-ja.

Tam je parkiran en kombi, kjer očitno nekdo živi. In tudi hrani Muco. Pravi, da ni edini in da jo hrani pol marine. Zato pa poje le še po nekaj 'vljudnostnih' keksov. Danes zjutraj, ko sem šel na WC sem videl mladiče. Prilezli so iz avta, ki je parkiran zraven kombija. Očitno je gnezdo prestavila bližje vira hrane.

Tisti avto je last rent-a-car agencije, a ker so nenujne dejavnosti zaprte avto seveda ves čas zapuščen stoji na parkirišču. In ker je to Fiat mački ni bilo težko zlesti noter.

Se še spomnite tistega prastarega štosu, kako so testirali avtomobile?

Pri Mercedesu so dali mačko v avto in zapeljali avto skozi pralni stezo. Če je bila mačka na koncu suha je avto dovolj dobro tesnil.

Pri Fiatu so poizkus začeli enako. Če je bila mačka na koncu še v avtu je ta dovolj dobro tesnil.

No, resnici na ljubo mačka ni imela mladičev v kabini avta ampak v motorju. Jaz sem videl dva, baje so štirje ali pet.

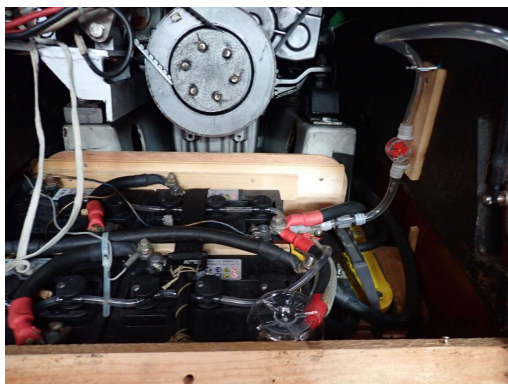
Sicer se ni kaj dosti dogajalo. Oprala sva (khm, Lili je oprala) en stroj perila, jaz sem le priključil marinsko vodo na stroj in še prej natočil vodo v rezervoar Herona. Sedaj pereva tako, da vode za pranje ne jemljeva iz Heronovih vodnih rezervoarjev, ampak na stroj kar direktno natakнем vodno cev iz pomola. Na ta način se izognem večkratnemu pretakanju ene in iste vode in nepotrebnemu obremenjevanju ladijske črpalke za vodo.

Pregledal sem še akumulatorje in dolil destilirano vodo.

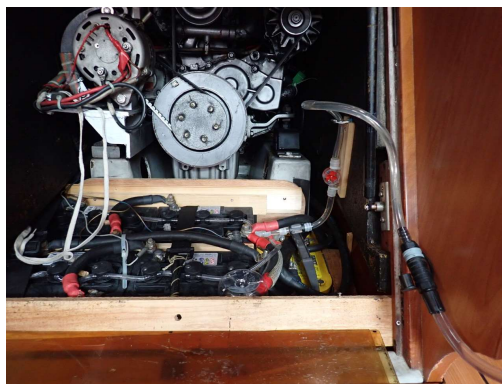
Akumulatorji na Heronu so dokaj novi (iz aprila 2017) in so dobri. Domača slovenska proizvodnja (TAB MOTION Floded TUBULAR). Gre za klasične, (svinčeve s kislino) akumulatorje, ki pa imajo tubularno zasnovane plošče. Se pravi plošče niso ravne ampak so v obliki valjev. Zaradi tega prenesejo precej globlja praznjenja in tudi večje tokove. Še vedno pa so to akumulatorji, ki jim je potrebno dolivati destilirano vodo. Za dolivajne vode pa je imam posebne nalivalne čepe, ki precej olajšajo dolivanje. Čeپی so povezani s cevkami in imajo ventile, ki spuščajo vodo v celice, ko pa je celica polna se ventil zapre. Na ta način nalivam vodo le v eno cevko in ta se enakomerno razporedi po vseh dvanajstih celicah. Nenostavno, čisto, hitro.

Sistem mi ne pokuri veliko vode, a vsaj enkrat na mesec je dobro pogledat in po potrebi dolit.

Več pa se vidi na slikah.

Akumulatorji so štirje 6 voltni. Dva zaporedna niza po dv aakuja vzporedno za 12V sistem. Startni je posebej.

Desno se vidi cevko za nalivanje s hitro spojko za podaljšek. Higiena je pri dolivanju destilirane vode izjemno pomembna. Vsaka smetka lahko pokvari akumulatorje, če pride notri.

Na cevko natakem lijakec in vlivam vodo lepo iz stojne višine.

Akumulatorji so pod stopnicami tik pred motorjem.

6. april 2020, ponedeljek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Topleje je.

Kako je zgodaj zjutraj ne vea, saj dolgo spiva, ker zvečer dolgo visiva na netu in kaj bereva.

Ampak že ob 'jutranji' kavici je bilo dovolj toplo za majico in kratke hlače, čez dan pa je bilo skoraj vroče.

Pospravil sem stranske zaščite v kokpitu in bimini.

S tem je bil sprayhood povsem odkrit.

Priključil sem vodo in sprayhood dobro opral. Kar konkretna količina peska se je cedila z njega. Danes je moral biti čist, saj je čas za novo impregnacijo.

Ob zadnjem dežju sem opazil, da rahlo pušča vodo in se odločil, da ga na novo impregniram. Imava še nekaj impregnacijske tekočine, ki sva jo kupila pred leti, brez tega bi nama trda predla, saj se ne da prav ničesar kupiti. Kot bi bil sredi pasaže ali na neobljudenem otoku. Kar imaš na barki imaš, če česa nimaš pač nimaš in ne moreš kupiti.

V močnem soncu je bil sprayhood hitro suh in sem se lahko lotil impregnacije. Postopek je izredno enostaven.

1) Opereš in posušiš blago, ki ga želiš impregnirati, saj nočeš impregnirati peska, ki bo odpadel v dežju.

2) Impregnacijsko tekočino pretreseš, da ni kakšne usednile in jo naneseš na blago. Ne smeš varčevati, sicer bo zamakalo. Lahko brizgaš (mi ne moremo, ker nimamo ličarske pištole) ali pa nanašaš čopičem ali kako drugače. Jaz to delam z gobico in gre odlično.

3) Sušiš najmanj 48 ur. No, tule na Lanzaroteju se bo lahko sušil do onemoglosti. Ni nevarnosti, da ga prehitro zmoči dež. Že ob nanosu sem videl, da na nekaterih predelih blago dobro odbija tekočino, drugod pa jo posesa kakor pivnik. Tam sem bil še posebej radodaren pri nanosu.

V soncu in vetru je bil nanos sem v nekaj minutah.

Impregnacija tudi nekoliko osveži izgled blaga in ga naredi malo bolj trstega na otip. Izgleda novejši.

Zvečer sva nazaj postavila bimini in stranske zaščite. S tem imava manj vetra v kokpitu in več privatnosti, pa še sonce nama ne sije v glavo.

Sama impregnacija traja le nekaj minut, a vse priprave (da izkoplješ tekočino izpod postelje v prednji kabini, da odmakneš bum, bimini in bočne zaščite, da napelješ vodo in opereš in posušiš površino in da potem vse pospraviš nazaj pa to spremeni v skoraj celodnevni projekt.

Še posebej, če zraven šteješ še čas sušenja po pranju.

Če morda komu niso poznani pojmi:

- sprayhood je polkrožna kupola z okni nad vhodom v barko, ki zadrži morski pršec in deloma varuje potnike v kokpitu in vhod v barko.
- bimini je streha nad kokpitom
- kokpit je zunanji del barke, kjer se posadka in krmar zadržuje me djadranjem. Kokpit je na Heronu med kopalno ploščadjo, ki je čisto zadaj in med vhodom v notranjost barke.

Ponekod je blago vpijalo tekočino kot goba.

Tukajle sem stal na mizi v kokpitu.

Nekaj minut, pa bo gotovo.

Tole je ena starejša slika stranske zaščite pred vetrom in pršcem, ki zapira prostor med sprayhoodom in biminijem.

7. april 2020, torek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Mislim, da se pri nas že pozna pomlad.

Ponoči in podnevi je kakšno stopinjo topleje, kot prej. To je ravno tista razlika, da ob sončnem zahodu zvečer (če fizično nič ne delaš) ni treba dat gor dolgih hlač in dolgih rokavov, malo kasneje pa še termo nogavic.

In čez dan se takoj spotim, če kaj delam.

Da se temu izognem raje nič ne delam.

Pravijo sicer, da je treba na barki vsak dan naredit vsaj eno stvar za barko, ker bo sicer treba naslednji dan narediti tri.

Strokovno se temu reče 'preventive maintenance' oziroma preventivno vzdrževanje. To pomeni, da zadevo redno vzdržuješ preden se pokvari. Lep primer s kopnega je redni letni servis avta, ki ga narediš tudi, če ni nič narobe z njim. In na barki je enako. Lahko stvari vzdržuješ v dobrem stanju, lahko pa počakaš, da kaj crkne in imaš potem ponavadi več dela in stroškov.

Danes sem šel v trgovino. Tudi tu gre za preventivno vzdrževanje zalog, saj nočem, da se mi zgodi katastrofa - da odprem hladilnik in notri ni hladnega piva ali pa mleka za kavo.

Malo sem slikal na poti iz trgovine. Arrecife je eno najgrših mest, kar jih poznam, na enem, zame najzanimivejših otokov. Ker tu skoraj ne dežuje nič ne raste (razen tam, kjer redno zalivajo), zato na ulicah ni zelenja. Strehe so samo ravne betonske plošče - se pravi, ko ulijejo stropno ploščo nad njo ni ničesar, saj ni potrebe po tem. To daje nam, vajenim poševnih streh občutek, da je vse nedograjeno in na pol razsuto. Ker ne zmrzuje so vodovodne in odpadne instalacije velikokrat kar odkrite. Če k temu dodamo še odpadanje barve (sol in veter hitro uničita fasado) je slika neurejenosti popolna.

V bolj turističnih ulicah sicer poskrbijo za nekaj lepši videz, a ko grem skozi spalno naselje izgleda precej razsuto.

Danes sem naredil le en manjši projekek: Redni servis na črpalki WCja.

Pozimi sem obnovil WCje in na temle imam novo desko, ki je hkrati bide. Torej, če tu zmanjka papirja ni krize. Deska se tudi mehko spušča, da ne razbije školjke, če kdo pozabi spustiti desko v valovih.

Ampak črpalka je pa ostala. Nisva vgradila električne (kar je bila moja originalna ideja), ker je bila admiralica proti.

Jabsco črpalko pa je treba za mehko delovanje redno vzdrževati.

Minimalno, kar je treba narediti vsaj enkrat na mesec, raje na 14 dni je, da se črpalko odpre in se namaže gibljive dele in tesnila. Jaz za to uporabljam vodoodporno mast, ki drži dokaj dolgo in ne poškoduje tesnil.

In ker je to umazano delo, ga seveda opravlja kapitan osebno. Vse skupaj traja le 15 minut, od katerih še največ časa porabim za temeljito umivanje rok po delu.

Ogleda slik ne priporočam med večerjo.

Ulica, ki me vodi od trgovine nazaj proti marini.

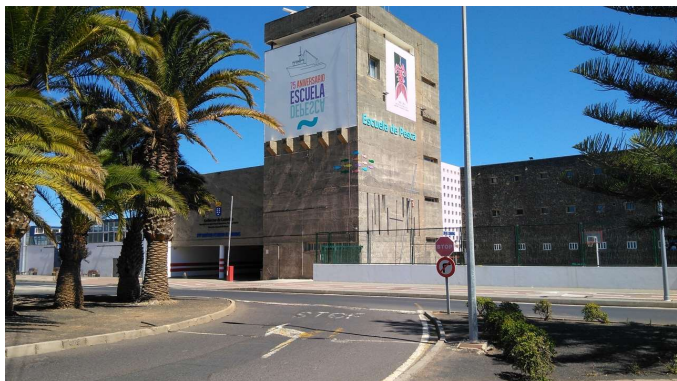
Hiše so res grde.

Otroško igrišče je seveda ograjeno s trakom.

Če koga zanima nakup parcele. Mene ne.

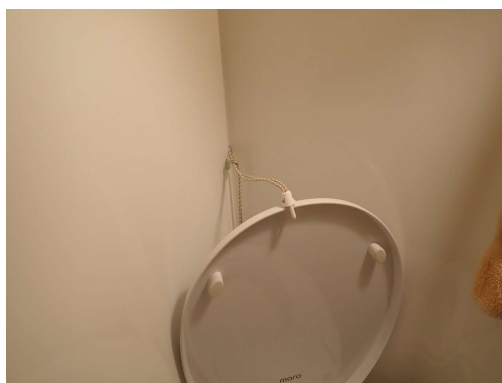
Ribiška šola je seveda zaprta. Nisem vedel, da moraš v šolo, da lahko loviš ribe.

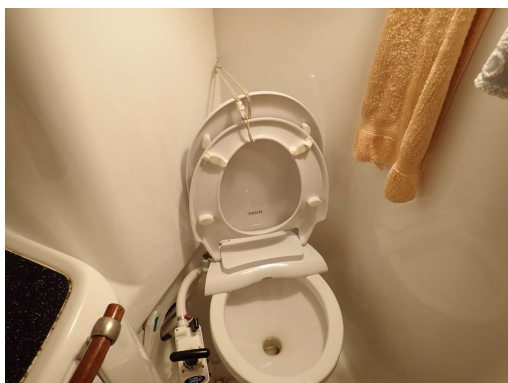
Na levi se vidi črpalka, ki jo je treba servisirati.

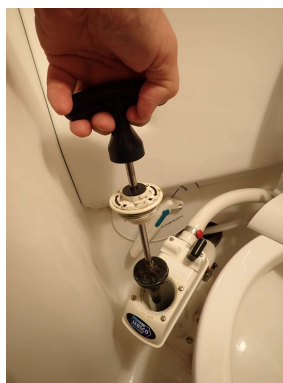
Prenovljeni CW. Nova deska, bide, ventili za regulacijo izpustov.

Varovalna gumica, da ti pokrov v valovih ne pada po hrbtu.

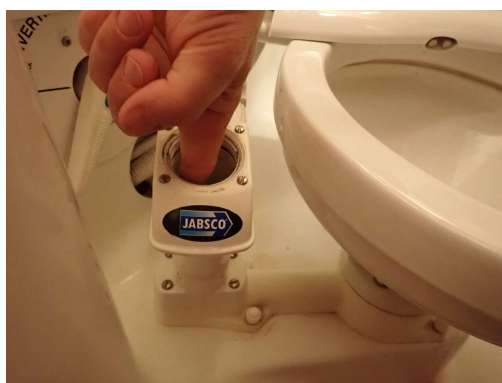
WC v položaju deske 'za fante'. Na levi strani školjke se vidi pipica bideja.

Odvijemo pokrovček in izvlečemo bat. Pri tem pazimo, da ne polivamo.

Namažem tesnilno gumico bata in os bata.

Namažem notranjost cilindra, potem vse skupaj sestavim.

8. april 2020, sreda**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Prav prijetno vreme je tukajle na Kanarih.

Že zjutraj je dovolj toplo za kratke hlače in zvečer ni treba zapirati barke takoj, ko zaide sonce.

Danes sem šel spet v trgovino.

Ja, vem, izzivam karanteno. Priporočilo je, naj se gre v trgovino čimbolj poredko.

A včeraj nisem dobil krompirja in kumare. Krompirja imamo sicer še nekaj, a Admiralica rabi rezino sveže kumare za gin-tonic.

Mislim, da je to dovolj dober razlog za izlet do trgovine.

Tu se res vedno vse dobi, le včasih kakšnega artikla ravno tisti trenutek ni na polici.

Zadnjič enkrat ni bilo čokolade, enkrat ni bilo topljenega sira, včeraj niso imeli kumare in krompirja.

Lahko bi šel v sosednjo trgovino, a raje grem naslednji dan.

In danes sem si izbral Dino-ta v centru, saj je do tja lep sprehod ob obali Atlantika in lahko gledam valovanje morja.

Tule v marini smo sicer v vodi, a ne vidimo pravega morja, saj je plovna pot v marino zavita, na strani proti morju pa se dviga visok zid, ki ščiti cesto, trgovine in marino pred vihnarim morjem. Čez tisti zid vidim le, če splezam na jambor. Hm, saj ni neumna ideja. To bom jutri naredil. V višino se lahko sprehodim po barki več, kot v dolžino. Jambor je namreč visok 18m, barka pa je dolga le 15m.

Tokrat me je na poti iz trgovine prvič ustavili policaj, ki me je vprašal, kam grem. In sem rekel, da v marino.

Pa vpraša kam v marino? In sem rekel na barko.

Potem je lepo rekel OK, me pozdravil in se odpeljal naprej. Šele potem sme se spomnil, da bi nekdo lahko šel v marino tudi kar tako, na sprehod, kar ni dovoljeno. Če pa tam živiš in se s polnim nahrbtnikom vračaš iz trgovine je pa v redu.

Malo naprej je ustavil nekoga, ki je imel veliko vrečo in iz nje metal kose kruha v morje. Ne vem, kaj sta se zmenila, a krmljenje prostoživečih živali je v ukrepih omenjeno, kot dovoljena izjema in je torej dovoljen razlog, da si na ulici. Sicer je bilo to mišljeno za prostovoljce iz zavetišč, ki skrbijo za prosto živeče mačke, saj po moje ribe ne potrebujejo dodatnega hranjenja. Ali pač.

Kaj jaz vem. V glavnem sta le izmenjala nekaj besed in potem je policaj odpeljal dalje. Očitno je dovoljeno tudi krmljenje rib.

In ko smo ravno pri prostoživečih mačkah: 'Naša' muca je dobro hranjena, mladiči rastejo in pod avtom imajo vodo in mačke kekse. Na vetrobransko steklo avta pa je nekdo dal list z obvestilom, da v motorju živi mačja družina in naj ne prižigajo motorja.

Dokler traja tole koronsranje itak nihče ne bo prižigal motorja, saj gre za avto rent-a-car firme in te so zaprte.

Baje je kanarska vlada Madridu predlagala delno omilitev ukrepov za Kanarske otoke, saj se bolezen tu širi nekaj počasneje. Bomo videl, kaj bo iz tega. Menda naj bi zagnali nekaj proizvodnje, a nič takega, kar ima stik s končnimi kupci. Se pravi, da verjetno še vedno ne bom mogel kupiti tistih par tub Sikaflexa.

Aja, slik mladičev žal še nimam, ker so plašni in, čim kaj motovilim okrog, stečejo nazaj v motor Fiata in se ne pustijo slikati.

Mama pa mi vedno priteče nasproti. In zvečer je toliko pripovedovala, da me je prepričala, da sem šel na barko po skledico keksov. Očitno so moji keksi boljši od tistih, ki so že bili tam, saj se jih je lotila z vso vnemo. En belo-črn maček je prišel blizu. Nekaj večji je, verjetno je mačkon, mogoče celo oče mladičev, a ga je samo srepo pogledala in se je umaknil na dva metra razdalje. Tu očitno še mački spoštujejo ukrepe socialnega distanciranja.

Upam, da bom jutri lahko nalimal kako slikico mladičev.

9. april 2020, četrtek**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Trudim se, da v dnevniku ne pišem preveč o saj-veste-čemu, saj so virusa itak polni vsi mediji, kamorkoli pogledaš.

In občasno pogledam, kaj pišejo lokalni - kanarski mediji.

Ker ne znam špansko seveda ne razumem veliko in si pomagam z Google translate. To je šele veselica.

Včasih so rezultati precej komični.

Danes sta zmagala tale dva prevoda:

Namesto 'Zdravstveno stanje na Kanarskih otokih' je google ponudil 'Zdravje kanarčkov'.

Namesto 'Sanitetno osebje daje vse od sebe' pa je napisal 'stranišča dajejo vse od sebe'.

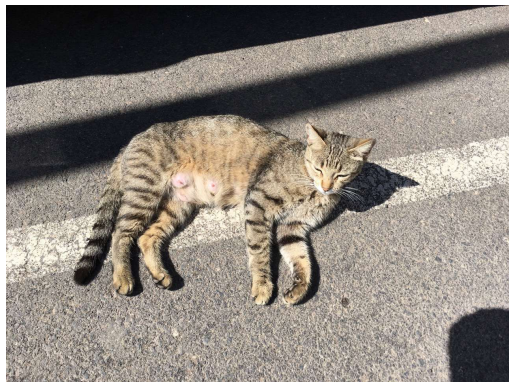
Brez originalnega teksta v špaščini sploh ne bi vedel o čem članek govori.

Ob tem se spomnim na nekatere članke iz slovenskih medijev, kjer se povsem jasno vidi, da 'novinar' ne razume pomena novice v originalnem jeziku in pač mehansko prevede in naredi kup neumnosti.

Mačji mladiči so očitno brali dnevnik in se nočejo slikati kljub podkupnini v obliki 'namočencev'. Namočenci so mačji keksi, ki jih namočimo v malo vode. Večino vode keksi popijejo in postanejo lepo mehki in večji, nekaj vode pa se spremeni v nekaj podobnega juhici. To imajo mački radi. Tudi naša mačja mamica se je spravila na namočence s polno paro. Majprej je posrebala juhico, potem pa še skoraj vse razmočene kekse. Od mladičev je prišel ven le eden, a še tisti se je raje igral z maminim repom, kot pa jedel. Očitno dobro skrbi za njih. Ugotovil sem tudi, zakaj ima raje naše kekse. Eni ji dajejo pasje kekse, ki so precej manj kalorični od mačjih. Doječa mamica pa rabi veliko energije. Sem pa opazil tudi neke povsem male kekse, ki so verjetno junior. Vode ima tudi vedno dovolj.

Za rekreacijo sem zlezel na jambor in pregledal štraje in vse ostalo. V glavnem je vse OK, le pri dveh zaključkih se pojavlja nekaj malega rjave zabarvanosti. To lahko nakazuje na korozijo v notranjosti zaprešanega zaključka zajle. Za popolno varnost bi bilo verjetno dobro ankrat kmalu vse zajle zamenjati. Tega vzdrževanja (in stroškov) ni pri barki nikoli konec. Naše zajle so stare 15 let, marsikatera zavarovalnica noče zavarovat plovila, če so zajle starejše od 10 let. In na sploh priporočajo menjavo na dest let. Je pa zanimivo, da tole ozračje na Kanarih ni tako dobro za rostfrei, kot bi si na prvi pogled mislil.

V zraku je še dosti soli, saj precej piha in veter pride čez morje. Mešanica soli in peska se vsede na zajle, ponoči pade nekaj rose in že je narejen prvovsten koktail, ki razžira kovino. Na Karibih je vsaj redno deževalo, da je spralo sol, tukaj pa sol ostaja na kovini in dela škodo.

Mami je še sama otročiček, a doji jih pa na polno.

tule je eden od mladičkov

Mislim, da je tole drug, mogoče je pa isti.

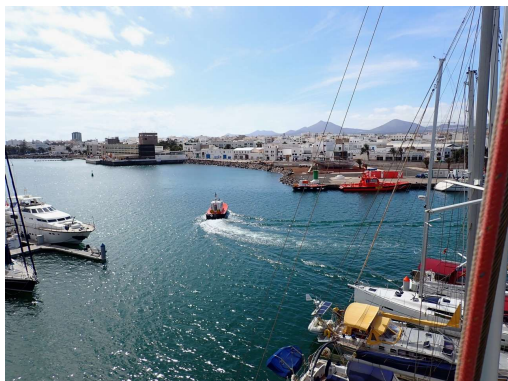
Bolj kot hrana ga je zanimal mamin rep.

S prvega križa se komaj vidi morje žez valobran.

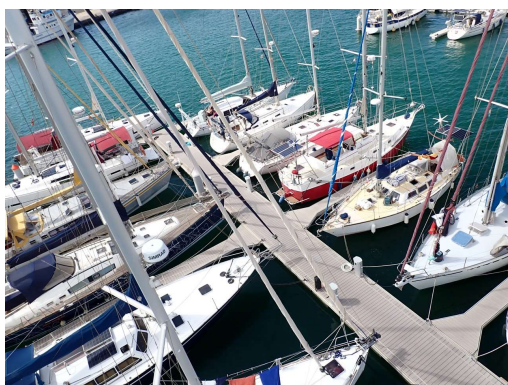
Z drugega križa je razgled že boljši, a najlepše je na vrhu.

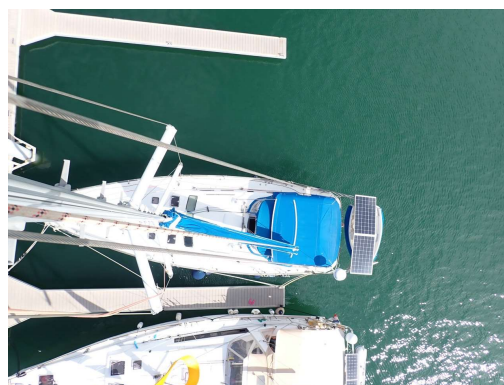
Pilot se vrača, valovi bodo.

Pogled na sever na vhod v marino

Naš pomol

Pogled na Herona z vrha jambora

Pogled na vzhod na morje. Vhod v marino je med dvema pomoloma za kruzerke.

Srake so skljuvale vindex. A še vedno dela.

10. april 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Wikipedija pavi, da je Velika noč največji krščanski praznik.

Midva nisva barvala jajc, ker nas že dosti farbajo. Vsi, od medijev, do politike. In nas vlečejo za jajca.

Toliko o farbanju in jajcih.

Biblija pravi, da so na veliki petek Jezusa Kristusa križali, tretji dan po tem, na nedeljo, pa je vstal od mrtvih. Nas so križali pred mesecem dni in nič ne kaže, da bomo lahko kmalu vstali od mrtvih. Še vedno smo pribiti na istem mestu.

Na druge teme:

Pri nas na Lanzaroteju spet malo bolj vleče veter. Ni kakšne hude sile, a teh 15 do 20 vozlov je dovolj, da žvižga po marini.

V neposredni bližini marine je vetrna elektrarna z nekaj vetrnicami.

Iz tega je mogoče sklepati, da tudi v marini ni kakšnega omembe vrednega zatišja pred vetrom.

A nič zato.

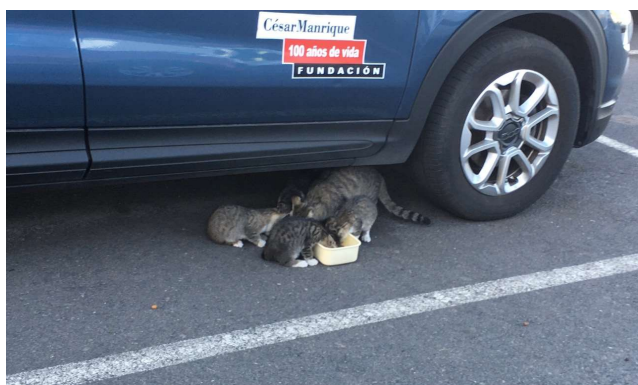
Marina je dobro zaščitena pred oceanskim valom in edini val, ki ga tule čutimo je takrat, ko pilot pristaja na pomolu

nasproti nas. Val od vetra ima samo en km razdalje, na kateri se lahko razvije, pa še na tem odseku je kup ovir na poti. Med drugim cel kup bark in plavajočih pontonov ter nekaj čeri in plitvin, ki ga razbijejo. Na barki naše velikosti ga skoraj ne čutimo.

Toliko časa sva že v marini, da se bojim, da sva se razvadila in stvari puščava naokrog tako, kot doma. Ko spijem kozarec vode ga odložim na mizo. Halo! Na barki se to ne dela. Na barki je treba vsako stvar dati takoj na svoje mesto, da se ne prevrne in razbije. Po mojem bova prvih nekaj dni po izplutju (oooo, le kdaj bo to ...) vsa obtolčena in bova razbila kup stvari preden se spet navadiva.

Danes je Lili (njen čin admiralice je trenutno na čakanju, saj ne odloča o tem kdaj in kam bomo pluli, drugi odločajo o tem) torej danes je Lili končno uspela slikat vse mladiče in še očeta.

Mama je vedno prva pri hrani, saj doji in ji je to prioriteta. Danes so se mladiči pririnjili zraven takoj za njo, oče pa je bil v bližini in je čakal skrit za kolesom avta. On je jedel na koncu, ko se je njegova družinica že napokala. Lepo od njega. Jer pa res, da on nima omejitve gibanja in lahko gre kamor hoče.

Tule se drenjajo vsi štirje maladiči in mama.

Tale rentacar nama lahko da kdaj avto zastonj, ker delava za njih toliko reklame.

Ta mali so prave slike

Koncentracija pa jim hitro pade - eden je že odtaval, pa sploh še ni sit.

Eni mladički imajo bele tačke. Po fotru.

Ata prihaja izpod kolesa.

In ko se mladički že umivajo se on spravi k jedi.

Vse je treba pospraviti - tudi iz zadnjega vogala. Res imajo radi naše namočene kekse.

11. april 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Že takoj zjutraj sem dokazal svoje nepoznavanje krščanskih praznikov.

Lili me je vprašala, kaj kopljem po hladilniku in že zjutraj zlagam ven pivo. In ji odvrnem, da iščem jajca.

Hotel sem jih trdo skuhati, da bi naredil jajčno solato s hrenom - za velikonočni zajtrk.

In me razsvetli, da je to jutri. OK, tudi prav.

Danes je oprala dve žehti perila, tale najin pralni stroj je res zlata vreden.

Moja dva projekta za danes pa sta bila: izlet v trgovino in čiščenje alg s spojlerja.

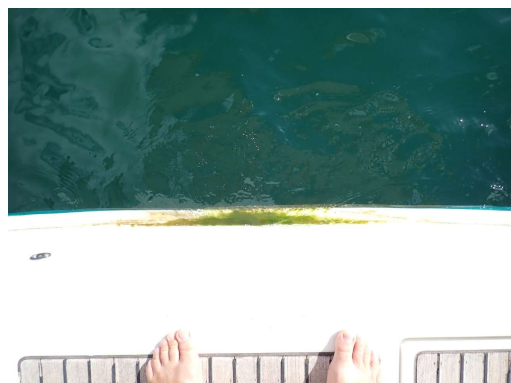
Ko sem prišel pred Mercadono, ki je bila zaradi praznikov dva dni zaprta me je presenetila vrsta za vstop v trgovino. Ponavadi čaka v vrsti par ljudi. V trgovini je naenkrat lahko omejeno število ljudi, pred vstopom si je potrebno nadeti rokavice in razkužiti roke, kar tudi traja, zato je včasih treba počakati kako minuto. Danes pa šok: Vrsta iz trgovine dol po tekočih stopnicah, pa na parking, pa do garažne hiše, pa nazaj do ulice! Toliko ljudi nisem videl že od začetka karantene. Res, da so stali 2m eden od drugega, a vseeno - čakal pa ne bom. In grem pogledat sosednjo stavbo - HiperDino (konkurenca). V vrsti stojita dva in preden pridem do vrste sta oba že notri. Prvič sem v tej trgovini, ki je velika in nič ne najdem. Vse je nekako razmetano naokrog zame brez logičnega razporeda. Dobim par stvari, toliko, da napolnem nahrbtnik in se vrnem na barko.

Popoldan očistim spojler na Heronu. Beneteau 473 je zgrajen tako, da je zadnji rob spojlerja pod vodno gladino. To sem videl na vseh 473, ki sem jih opazoval do sedaj, Heron pa ima mogoče zaradi obtežitve rit še malenkost bolj v vodi. Rezultat je, da po zadnjem robu rastejo alge in podobna nesnaga, saj je rob spojlerja iz prožne plastike (PVC ali nekaj takega), zadnja stena pa je bel gelcoat, torej to dvojje ne more biti pobarvano z antivegetativno barvo. Saj ni hude panike, vsake toliko časa (v tropih vsaj enkrat na teden, tule na en mesec) je treba odstraniti rastlinje. Najprej na grobo s krtačo, potem pa še s plastično mrežico, tisto, v kateri prodajajo limone ali krompir ali kaj takega. Ta najbolje pobere dol vso nesnago in ne poškoduje gelcoata ali mehkega dela spojlerja.

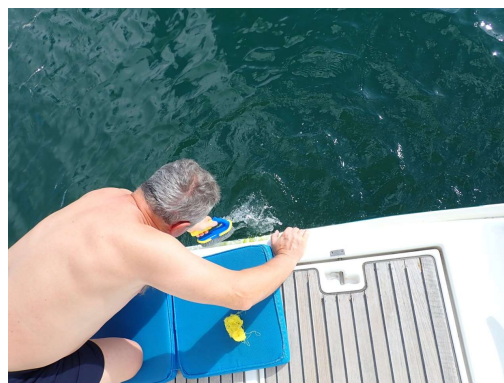
Upanje, da se bodo Kanari prej izvili iz primeža karantene se ni uresničilo. sprostili bodo sicer nekaj gospodarstva, a nič takega, kar ima stik s končnimi strankami. Ljudje so že kar malo nesrečni. Enim primankuje plina, drugim česa drugega. Tule ne moreš nič naročiti na dom (na barko). In ne moreš recimo kupiti novih japank ali hlač, če se ti stare strgajo.

No, ja lahko bi bilo še slabše. Recimo v Panami ne moreš kupiti piva, vina ali česarkoli alkoholnega. Na celinski španiji pa so nekatere marine enostavno zaprli. Zaklenili WCje in tuše, zaprli vodo in elektriko in prepovedli bivanje na barkah. Kam bodo šli ljudje jih ni preveč zanimalo (prevozov ni več, hoteli so zaprti, ...). Eni se zdaj švercajo na svojih lastnih barkah in upajo, da jih varnostniki ne najdejo.

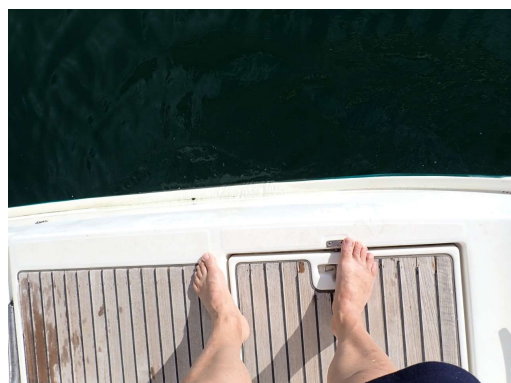
Ker se dosti drugega ne dogaja spet objavljava slike malih mačkončkov, kako jedo in rastejo. Moja napoved: še dva dni in bodo Lili jedli iz roke in se pustili mečkati. Danes so ji prišli že dokaj blizu.

spojler barke: prej . . .

. . . vmes . . .

. . . in potem.

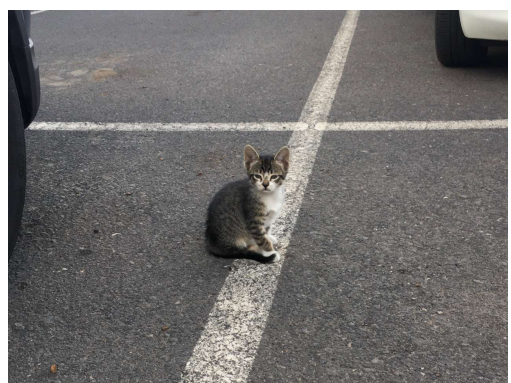
Zadovoljen sem z rezultatom.

Žehta. Ker sta danes dva stroja in to rjuhe sušiva tudi zunaj. Ponavadi pa le v salonu.

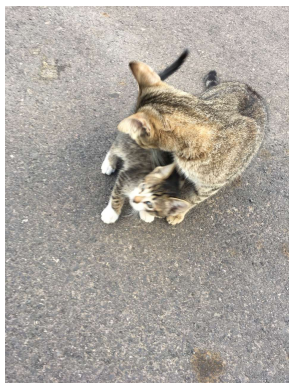
Nekaj žehte je pa v salonu.

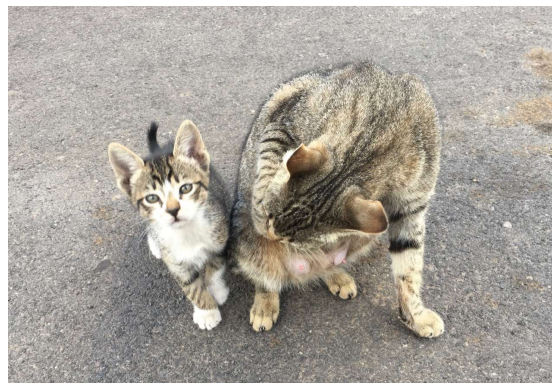
Tale je bil najbolj radoveden in pogumen.

Malo napade manico . . .

In takoj dobi eno vzgojno.

In potem je priden.

Cela družinica veselo malica..

... pod budnim nadzorom.

12. april 2020, nedelja

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Končno sem prišel do velikonočnega zajtrka.

Od krčanskih praznikov praznujem vse, a le v tistem delu, ki spodbujajo, da se kaj dobrega poje.

In Velika noč mi pomeni jajca, hren, šunko, potico, ...

Potico smo letos izpustili, itak nisem kak poseben navdušenec.

Šunko sem včeraj uspel nabavit - sicer tako za na pico, ampak je bila čisto solidna.

V hladilniku imava še pol kozarčka hrena. Še iz Slovenije!

Ja, vem. To je odstopanje od standarda - moral bi biti svež hren, a tukaj ga nisem našel. Drugi kraji, drugi običaji.

Po kratkem konzultiranju interneta (koliko minut je že treba...) trdo skuham jajčka.

Lili naredi jajčno solato po receptu moje mame. No, verjetno je to dokaj standarden recept, a mi smo se ga naučili od mame:

Narežeš štiri trdo kuhana jajca, naribaš notri eno jabolko, dodaš nariban hren (midva sva dala kar tistega iz kozarčka, saj svežega nisva imela), dodaš nekaj navadnega olja (ne bučnega ali olivnega), nekaj jabolčnega kisa, posoliš po okusu in zmešaš.

To je meni vedno najbolj velikonočna jed, ki zmaga celo pred potico.

Res ne vem, zakaj tega ne jeva še kdaj drugič.

Tole sva jedla s sveže popečenim kruhom in šunko. Jaz zraven še malo sira. Za prste obliznit.

Lep dan je bil danes, kaj dosti nismo počeli, saj je vendar praznik.

Že lep čas se izogibam pisanju o virusu, tokrat bom pa vseeno napisal par stavkov specifičnih za Kanare.

Tule policija zadevo jemlje skrajno resno. Včeraj so cel dan letali s helikopterjem nad otokom in so potem končno našli dve Nemki (mater in hčero), kako se sončita v nekem odmaknjenem skritem fjordu, daleč od vsega. Takoj so poslali tja policijsko patruljo in ju oglobili.

Zagrožena kazen za to, da si izven stanovanja brez odobrenega razloga (nabava hrane ali zdravil) je od 601 do 3.000 EUR.

Potem so našli še nekoga, ki je surfal in so seveda oglobili tudi njega, potem pa še enega, ki je peljal psa na potrebo predaleč od doma.

Skratka, kot v časih generala Franca.

Meni se to zdi pretirano nasilje nad ljudmi, a baje je tako, da so Španci zelo družabna bitja in če malo popustiš so takoj žurke povsod naokrog in postane zadeva neobvladljiva.

Tu sicer ni omejitve na domačo občino, a ta ni potrebna, ker je itak hujša splošna omejitev gibanja do najbližje trgovine ali lekarne. Na sprehod greš lahko le, da pelješ psa na potrebo. A največ dvesto m od doma. Policija zastrašuje ljudi tudi tako, da se proti večeru (preden zaprejo trgovine) vozijo po mestu s prižganimi modrimi lučmi (brez sirene) in s tem opozarjajo nase in na to, da te bodo zaprli, če te najdejo zunaj po zaprtju trgovin. Na barkah je še v redu, saj se lahko sprehodimo do stranišča v marini, lahko se sončimo na palubi. Ljudnje iz blokov pa sploh ne smejo na sonce. Le eden iz gospodinjstava gre lahko v trgovino. Le kako naj potem dobijo potreben D vitamin, ki krepi imunski sistem in nas delno obvaruje pred okužbo ter poskrbi, da morebitno bolezen lažje premagamo. Kakorkoli, upam, da bo te norije kmalu konec, čeprav trenutno nič ne kaže na to. Danes je španski predsednik vlade povedal, da ne bo regionalnih izjem pri ukrepih in bomo vsi v zosu dokler situacija ne izboljša povsod. Na Kanarih (populacija eneka, kot Slovenija) smo sicer že dva dni brez enega samega smrtnega primera, novih primerov pa je danes 28 in včeraj pa jih je bilo 31. Slik pa danes ni.

13. april 2020, ponedeljek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Groundhog Day (Svizčev dan).
Kdor ne pozna tega filma naj si ga gleda.
Zbudim se in še zmeraj je včeraj. Dan je dnevu enak, nič se ne dogaja, nič se ne spremeni.
Vsaj zdi se tako. Svizčev dan se nam dogaja! Le datum se zamenja.
Dogodek dneva je bil, da sem bil v trgovini. Res vznemirljivo.
Ali res lahko samo čakamo, da mine še en dan, da se postaramo in počasi uvenemo?
In kakšni so obeti za naprej?
Bolj, ko gledam in berem kaj se po svetu dogaja, bolj se mi zdi, da nihče ne vidi izhoda.
Zapovedali so nam cel kup omejevalnih ukrepov, ki se jih držimo.
Omejili smo širjenje bolezni. Ampak kaj nam to pomaga?
Po uradnih podatkih je okuženih v Sloveniji 0,06% populacije. Če nadaljujemo s trenutnim trendom (cca 30 novih okužb na dan) bo čez eno leto okuženih 0,5% populacije. Ali hočemo živeti v izolaciji še 200 let, da se populacija prekuži?
Torej strategija izolacije očitno ne deluje, saj nima izhodne strategije.
Kaj hočejo z njo doseči?
Naj nam povedo koliko časa predvidevajo, da bo izolacija še potrebna?
Seveda nihče tega točno ne ve, a verjetno je tisti, ki je odredil izolacijo naredil kakšno simulacijo (najslabši, najboljši in najbolj verjeten scenarij).
Kaj bo čez 3 mesece izolacije drugače, kot je danes? Nič. Povsem Isto bo, kot je danes. Ali čez pet mesecev?
Cepiva še ne bo, populacija ne bo prekužena in torej nič bolj imuna, kot danes.
Kaj hočemo doseči z izolacijo?
Zdravstveni sistem je imel zdaj en mesec, da se organizira in pripravi. Zdaj je čas, da se ukrepi ukinejo in da ga obremenimo.
Ja, nekaj ljudi bo umrlo. Ampak tudi če vztrajamo v ukrepih bo nekaj ljudi umrlo. Le umirali bodo bolj počasi.
Med tem pa bomo počasi umirali tudi vsi ostali.
Na prvi pogled izgleda kruto a realnost je takale:
Če nekoga v domu za ostarele, ki bi sicer umrl od korone uspemo ozdraviti in mu s tem podaljšamo življenje recimo za dve leti smo kot družba pridobili dve človek-leti.
A za to smo 99 ljudem vzeli dva meseca življenja, saj so doma čakali namesto, da bi živeli polno življenje, delali, se zabavali in potovali v daljne kraje. S tem smo izgubili 16 človek-let.
Kot družba boramo misliti kolektivno. Misliti moramo, kaj je najboljše za nas vse, ne le za tisti 1% ljudi, ki bo zaradi virusa umrl kako leto prej, kot bi sicer.
In tudi, če so podatki napačni in je okuženih desetkrat več, kot so uradni podatki bo v enem letu prekuženih le 5% populacije.
In če je res okuženih desetkrat več, kot so uradni podatki, potem je smrtnost desetkrat manjša, kot to izgleda.
Torej: Če uradni podatki držijo, potem ukrepi nimajo smisla, saj ničesar ne rešijo, a uničijo gospodarstvo.
Če pa uradni podatki ne držijo in j eokuženih veliko več, potem pa ima virus podobno smrtnost, kot gripa in ukrepi niso potrebni.
Zakaj le tiščimo glavo v pesek in čakamo. Čakamo na kaj?
P.S.
Obljubim, da se bom jutri lotil kakega projekta na barki, da bo dnevnik spet normalen in vesel. A tole sem moral dat iz sebe.

14. april 2020, torek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Zahodno od Portugalske je ciklon. Nizek pritisk. In okrog njega se na severni polobli veter vrtil v obratni smeri od urnih kazalcev. Zaradi tega se je veter obrnil tudi pri nas. Namesto takoimenovanih 'potrugalskih pasatov', vetrov, ki pihajo s severa proti jugu ob portugalski obali in še naprej dol piha z juga. Ponavadi imamo tukajle na Kanarskih otokih ob stabilnem vremenu severni oziroma severovzhodni veter.

Za tiste, ki niso jadralci: Severni veter je tisti, ki piha proti jugu, severni tok pa je tisti ki teče proti severu. Logično. Pač, pri vetru povemo od kod prihaja, kri vodi pa kam teče. Samo toliko, za intermeco, da vsi razumemo od kod nam tule piha.

Trenutno zaradi ciklona tule veter že cel dan piha z juga.

Tako bo še naslednjih nekaj dni, kar pomeni, da se je danes odprlo idealno vremensko okno za plovbo proti severu: Gibraltarju ali Španiji.

Zato sta danes našo marino zapustili dve jadralnici.

Za enega Amela s sosednjega pomola ne vemo, kam je šel - izolacija deluje tako dobro, da ne vemo, kaj se dogaja na sosednjem pomolu. Glede na to, da je Amel in da je imel francosko zastavo je verjetno, da se je odpravil proti Franciji.

Drugi pa je katamaran, za katerega vemo, da gre na Korziko. Na njemu je dodatni član posadke - Francoz z barke na našem pomolu. S svoje barke je pospravil vse, kar je lahko in jo dobro zaklenil. Karamaran ima stalni vez na Korziki. Ker so Francozi jih bodo verjetno pustili pristati na Korziki (Francija) in jim najbrž odredili karanteno. Pred tem pa verjetno ne bodo mogli nikjer pristati. Definitivno ne bodo mogli na kopno. V najboljšem primeru bodo kje lahko dotočili nekaj goriva. Do Korzike imajo kakšnih 11, 12 dni neprekinjene plovbe, mogoče kak dan manj, če bodo hitri, ali kak dan več, če bodo vetrovi neugodni.

Če bi midva hotela odjadrati bi sicer lahko, a potem bi bil problem, kje bi lahko pristala. Verjetno nikjer prej, kot v Sloveniji.

Do tam pa imava več kot 2300 navtičnih milj. Časovno to pomeni približno 450 ur.

Za lažjo predstavo: Časovno je to toliko, kot če bi se peljal z avtom iz Ljubljane do Moskve in nazaj DESETKRAT brez postanka.

O tem se lahko zamislijo tisti, ki naju sprašujejo zakaj kar ne odjadrava nazaj.

Saj se da. Saj do sem sva tudi prišla.

Ni pa prav prijetno biti toliko časa na pasaži. Še posebej zato ne, ker velik del poti poteka relativno blizu obal, skozi ožine in prelive. Treba je paziti na ribiče in na močan ladijski promet, pa na plitvine in tokove, pa na lokalne spremembe vremena. To ni tipična oceanska pasaža. Je veliko bolj naporna.

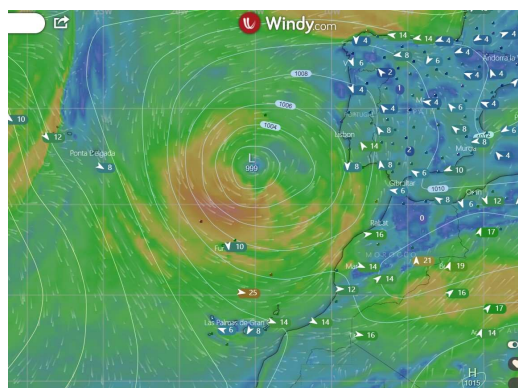
Zato bova raje ostala kar tule.

Zaenkrat nama ni hudega.

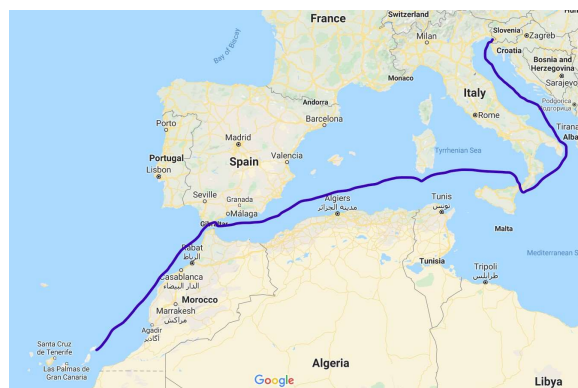
Sanitarije v marini delujejo in so vzdrževane, trgovine v mestu so dobro založene, imava (sicer počasen) internet in praktično neomejeno količino brezplačnih telefonskih pogovorov znotraj EU.

Danes sem celo odkril, da je neka čendlerija (navtična trgovina) od včeraj začela s telefonskimi naročili za material. Ta trenutek sicer še ni jasno ali je prodaja možna samo podjetjem ali velja tudi za fizične osebe, a to bomo že nakako rešili.

Potem nimam več izgovorov, da projekrov na barki ne zaključim.

Ciklon med Potrugalsko in Azori je obrnil običajno smer vetra in omogočil lažjo plovbo s Kanarov proti severu.

Takole pa bi izgledala plovba proti domu. Dolga pot je.

15. april 2020, sredo

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Dopoldan pokličem v tisto čendlerijo, ki je 'odprta'.

Nakako se zmenimo. Moja španščina in njihova angleščina sta obe bolj ubogi.

Torej tako deluje:

Po telefonu se zмениš kaj rabiš, oni to pripravijo in ti določijo uro, ko prideš robo prevzet. Vrata trgovine so odprta, a je takoj za vrati rdeča črta, do katere lahko stopiš, za njo pa širok pult, levo in desno pa verižica.

Stopim na rdečo črto in vidim prodajalca, kako si nadene rokavice, masko in vizir ter pristopi do pulta.

Lepo se zmeniva kaj potrebujem, pripravi račun in robo, nato me povabi čez rdečo črto in verigo do blagajne, da odtipkam pin. Vrnem se za rdečo črto, izroči mi robo in sva gotova. Malo bolj počasi gre vse skupaj, a deluje.

Rabil bi Siko 290 (za fuge pri tiku), 298 (za lepljenje tika na podlago) in 291 (za tesnenje elementov - na primer palubnega okna). 298 niso imeli, najbližji nadomestek je 291.

Tisti del, ki mi pa ni čisto jasen je pa to, da po novih malo zrahljanih ukrepih, ki veljajo od ponedeljka, nekaj nenujnega gospodarstva lahko deluje. A le, če zagotovijo ustrezno varno delo in distanciranje. Temu so v trgovini zadostili - torej je vse OK. In res ob upoštevanju teh ukrepov (samo ena stranka, maske, rokavice) je možnost okužbe res zmanjšana na minimum.

Tisto, kar me bolj muči je to, da še vedno ni nobene spremembe glede izhodov iz stanovanja. V Španiji je namreč ukrep bistveno strožji, kot v Sloveniji, saj sploh ne smeš zapustiti stanovanja razen za točno določene aktivnosti (recimo nakup hrane in zdravil).

Bal sem se, da je sam nakup sicer bil po predpisih, a moja pot do trgovine in nazaj bi bila pa po mojem razumevanju kršitev, saj ni šlo za nakup hrane ali zdravil.

Da bi se izognil morebitnim dvomom sem hkrati opravil še nakup nekaj hrane. Tako sem bil 'v prekršku' le za tistih 10m, kolikor sem se oddaljil od najkrajše poti do moje trgovine z živili.

Rezultat je bil, da sva danes jedla sveža pečena jetra! Lili je spet super skuhala.

Je pa tako, da je Špance treba držat na kratko, saj so nagnjeni k druženju in zabavam in bi jim bilo res težko dati le 'priporočila'. Tule v marini se prav pozna, da se večina drži omejitev (tudi ko nihče ne gleda) in ni druženja po barkah, razen Špancev. Če ti ne bi imeli ostre policijske kontrole ne bi bilo od ukrepov nič.

Sicer sem se danes lotil čiščenja prepustov (skožnikov). Umivalniki že prav počasi požirajo.

V vodo sem spustil čoln in s čolna sem lahko dal roko dovolj globoko v vodo, da sem luknje pod vodno gladino čistil od zunaj.

Nekatere so bile že tako zaraščene, da sem komaj ugotovil, kje bi morala biti odprtina.

To sem delal s kosom lesa z ostrimi robovi. Z lesom ne morem poškodovati barke, lahko pa strem in odstranim školjke.

Prednost je še, da les plava. Dvakrat mi je ušel iz roke, a je priplaval na površje in ni bil izgubljen.

Mucki rastejo in bodo kmalu tako veliki, kot mami.

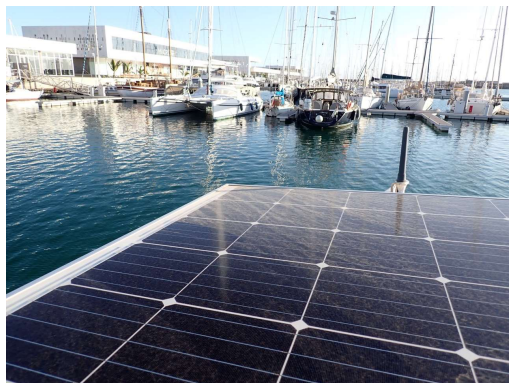
Sicer so plašni, a danes mi je eden pustil, da sem se ga za hip dotaknil. So pa posrečeni, ko se ravšajo med sabo.

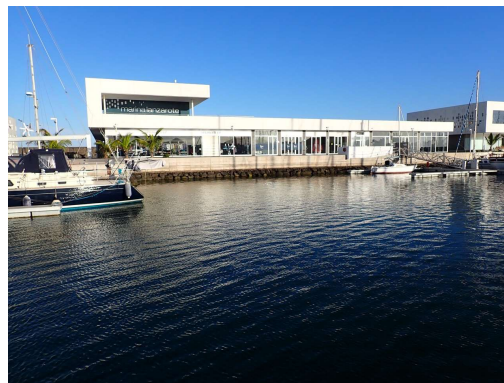
Sicer pa je corona v marini prisotna že dolgo. Na srečo le v obliki imena lokala.

Čoln sem pred časom sicer očistil, a pesek in prah se tukaj hitro nabereta.

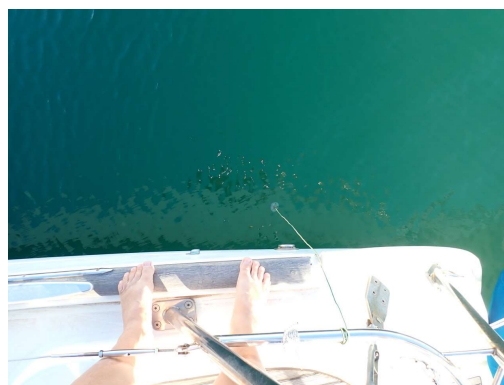
na levi sem malo obrisal celice z roko, da se vidi razlika. Pa jih redno čistim.

Pogled iz kokpita. Tale del marine je dokaj prazen.

Ker še vedno piha z juga je sonce prav dobrodošlo.

Dodatni cink protektor. Voda je zelena, a ni prav umazana.

Malo je oksidiral, malo je obraščen s sluzjo, sicer je vse v najlepšem redu.

16. april 2020, četrtek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Sikaflex zdaj imam in ni več izgovorov za lenobo.

Danes je na vrsti eno od palubnih oken sprednje kabine.

Heron je bil v čarterju pet let in pol in v tem času je bil seveda deležen precej zlorab neizkušenih ali brezbržnih navtikov.

Že odkar imava barko tole okno slabo tesni. Ob mirnem dežku je še nekako OK, če pa se čez palubo zlivajo oceanski valovi pa v kabino kar konkretno zamaka. Okno je namreč zvito. Takole se to zgodi:

Poleti je na Jadranu vroče, okna so seveda odprta, vesela družčina motorira in prazni palete piva. Potem malo zapiha maestral in družčina razvije jadra. Do tu je še vse v redu.

Ko naredijo obrat proti vetru pa se škotina genove zatakne v okno in ga zelo na grobo zategne. Če je vetra dovolj pametnejši (okno) odneha. Rezultat je zvito okno. In zvito okno ne tesni. Nekaj sem ga že poizkušal ravnati, a ni nič boljše, več sile pa si ne upam uporabiti, da česa ne zlomim. Okno, ki občasno malo pušča je še vedno boljše, kot zlomljeno okno.

To je kar znan problem. Tovrstnih zvityh oken je precej na tem modelu bark.

Z vso vremo se lotiva dela.

Najprej odvijeva pante in odstraniva del, ki se odpira. Na barki ostane le še okvir. Odvijeva vse vijake. Okvir drži 'samo' še tesnilna masa.

Lili od znotraj z olfa nožem reže tesnilno maso za okvirom okna in ji gre kar dobro od rok.

Jaz se lotim okvirja od zunaj. Med gelcoat palube in aluminijastim okvirom skoraj ni razpoke. Komaj uspem na enem mestu zatlačiti vmes lopatico (špohtl). S kladivom ga zabijem do konca, da se nasloni na notranji rob okvirja. Ni enostavno.

Nočem preveč poškodovati gelcoata, pa tudi okvir bi rad ohranil. Nadaljujem malo naprej in uspem nekoliko povečati prerezan del. Nadaljujem z vsemi lopaticami in Olfa noži kar jih imam.

Poizkusiva dvigovanje okvira s pomočjo mizarske sponse (cvinge), a ne uspe.

Nadaljujem z lopaticami in sčasoma uspem v razpoko spraviti izvijač in kasneje še lesene zatiče. Nadaljujem z zatiči po celem obodu.

No, po nekaj kapljah znoja in par kletvicah je bil okvir končno zunaj.

Uspelo mi je, da nisem preveč poškodoval palube. Tudi okvir je še tak, kot je bil. Hura.

Zdaj pa na čiščenje ostankov tresnilne mase. To seveda ni enostavno, saj strjena tesnilna masa ni topna v nobenem topilu. Edino, kar pomaga, je mehansko drgnjenje. Urica, dve rekreacije in sva gotova.

Sedaj pa novo okno iz škatle. Novo okno sva kupila že pred letom in pol, a projekt menjave še ni prišel na vrsto.

Okno postaviva na izrez palube in najprej opazim, da se luknje ne ujemajo.

In potem šok.

Okno ni povsem enakih dimenzij.

Kako je to mogoče? Ali je Lewmar spremenil velikost oken v teh 15 letih?

Hitro na net in vse preštudirat.

Izgleda, da sem naročil napačen model. Ooooo, kreten. Pa saj sem stokrat meril in dvestokrat vse preverjal.

Očitno enkrat premalo.

V mojih zapiskih in primerjavi cen med spletnimi trgovinami je naveden pravilen model (Lewmar low profile 44), v spletni trgovini pa kaže, da je bil naročen model Lewmar low profile 40.

Kako je do tega prišlo nimam pojma. Bom še raziskal. Očitno sem okno izmeril pravilno, a kliknil narobe in izbral sosednjo vrstico.

Ko je roba prišla sem seveda pogledal, kaj je prišlo. Dobavnica se je ujemala z vsebino škatle, velikost se mi je na pogled zdela prava - saj je razlika med obema le 1cm na vsaki strani. A takrat sem naročal cel kup robe in mi ni bilo okno nič sumljivo.

Kaj sedaj?

Kakšna sreča, da se nisem odločil za kakšno bolj destruktivno metodo odstranjevanja starega okvira. V ožjem izboru je bila recimo kotna brusilka (flaksarica).

Ah, nič, je. Za nazaj ne morem nič popraviti.

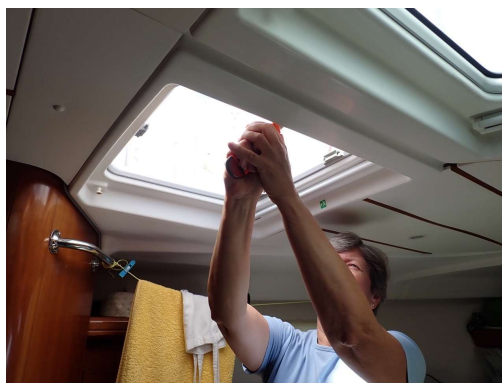
Za danes samo 'na suho' postaviva star okvir in staro okno nazaj. Jutri je še en dan. Bomo zjutraj bolj pametni.

Pa še kak telefon lahko jutri obrnem - mogoče se kje na otoku da zamenjat model 40 za 44. Ni verjetno, možno pa je.

Če ne bo šlo bom pač še enkrat poizkusil poravnati staro okno, zamenjal tesnilo (rezervna tesnila imam kupljena na metre, saj jih je treba zamenjat na vseh oknih). Potem bomo pa videli. Morda ne bo več puščalo, morda bo puščalo malo manj, mogoče bo pa še slabše. No, ja v to zadnje ne verjamem prav zares.

Na začetku sem imel na obrazu še nasmeih.

Lili od znotraj reže staro tesnilno maso.

Jaz pa se pripravljam za delo zunaj.

Kmalu sem pod okvir zabil vse, kar imam tankega.

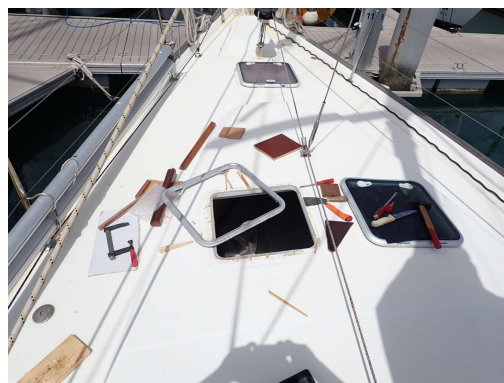
potem povečujemo pritisk.

Nasmeha ni več videti.

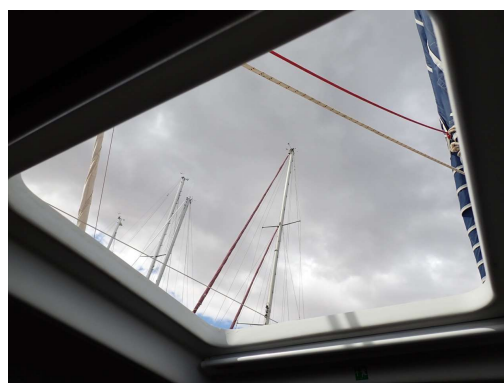
Ta-dam! Okvir je zunaj.

Paluba izgleda pa kot bojno polje.

Cel kup kajlic sem zarinil vmes, ko sem rezal tesnilno maso od zunaj.

Končno je očiščeno. Slike po čiščenju od zunaj pa nimam.

17. april 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Saga o palubnem oknu, drugi del.

Dopoldan odstranim okno, ki sva ga včeraj le provizorično postavila nazaj in si ga dobro ogledam.

Malo je zvito, a ni tako hudo, da se ne bi dalo popraviti, si mislim. Seveda, pred letom in pol sem si mislil, da se ne da popraviti in sem kupil novega. Ampak takrat se je dalo kupiti novega. Zdaj pa je se ne da in okno mi izgleda dosti boljše. Mogoče se je pa medtem pozdravilo samo od sebe.

Seveda je okno polimano z vsem živim, da bi manj puščalo. Gor je srebrni lepilni trak, ki ga je sonce že skoraj do konca požgalo in pa aluminijast trak, ki naj bi zdržal UV in korozijo 20 let, pa ga je požrlo v deveh letih. Ves naluknjan in nacefran je.

Lotiva se odstranjevanja.

Z acetonom ni pametno šariti preblizu leksana, da ga ne stopiš. Alkohol na srečo topi lepilo in ne topi 'stekla'. Ampak odstranjevanje je mukotrpno in dolgotrajno delo. Pomagava si s fenom, ki olajša celo stvar.

Medtem se črni oblaki bližajo in izgleda, da bo danes res deževalo.

Seveda bo deževalo, saj imava prvič na barki luknjo veliko 50 X 50 cm. Če to ne priključuje dežja ga nič ne bo.

Čez luknjo postavim ostanek izolacijske pene - take trde, debela 10cm. Saj smo vendar v izolaciji, torej je treba vse dobro izolirati. Ne me vprašat zakaj imam slučajno na barki kos izolacije 10 x 60 x 70 cm, ker sicer lahko začnem zarlagat koliko lesa imam na barki, pa še kaj.

Zunaj čez luknjo in izolacijo napeljem platno in vse skupaj dobro privežem.

Danes je vreme drugačno. Možno, da bo res deževalo.

Najprej sem enkrat čez dan opazil, da ne piha. Tukaj skoraj vedno piha in se na to navadiš. Ko vetra ni je prav nenavadna tišina. Kar nekako grozeče tiho je vse skupaj in črni oblaki, ki se zbirajo na severu so vedno večji.

In potem se ulije. Ampak zares.

Tako ni deževalo že pol leta, za prej pa ne vem.

Verjetno bi nama Lanzarote lahko plačal, da sva odstranila okno in s tem povzročila resen dež. Narava na otoku nama bo hvaležna.

Hitro sem tekel po fotoaparatus in slikal to čudo. Ko sem aparat nesel dol je dež že nehal, a deževalo je dovolj, da je precej peska spralo iz sredine palube do roba barke. Ni ga sicer odplahnilo, vendarle smo na Lanzaroteju ki ima v aprilu v povprečju 8 mm dežja, ne pa v Bohinju.

No, moja platnena streha je dež držala bolje, kot ga je prej zvito okno. Lili je celo pripomnila, da se po nepotrebnem trudiva z oknom, ker je šotorka očitno boljša.

Večino dneva sva čistila ostanke lepilnih trakov z zgornje strani okna in sikaflexa s spodnje strani okenskega okvirja.

Uspela sva tudi razstaviti zgornji pokrov, ki je sestavljen iz dveh polovic, veznih elementov, gume in stekla. Tesnilna guma ni v najboljšem stanju, ni čudno, da je puščalo. Vezni elementi znotraj okvirja so zviti in ni bilo enostavno spraviti zadeve narazen.

V igri so bila velika orodja od kladiva, sekire, primeža, in največjih izvijačev. Okvir je zadevo prenesel brez večje škode. Kako se bova šele zabavala jutri, ko bova sestavljala zadevo z novo tesnilno gumo!

Ampak, lepo počasi. Saj čas imava. Jutri nikamor ne odplujeva in naslednje dni tudi ne.

Vsaj za nekaj je tale karantena dobra. Človek ima čas, da naredi na barki par projektov, za katere prej nikoli ni bilo časa.

Joj, skoraj bi pozabil:

Mačje novice:

Za danes je bil napovedan lov na mačke s strani društva za zaščito živali, zato jim nismo dajali hrane, da bi jih oni lažje ujeli.

Mamo sem danes popoldan videl. Ima na novo pobrit del desne tačke. Mladiček ni bilo nikjer. Izgleda, da je društvu uspelo.

Zvečer pa mi Lili pove celotno zgodbo, ki jo je slišala od Italijana, ki občasno prespi v avtodomu na parkirišču:

Ujeli so le enega mladička in mamo. Ostali trije so se skrili.

Mladiček je ostal v zavetišču in mu bodo iskali dom. Mama je bila sterilizirana endoskopsko in so jo torej lahko takoj vrnili k ostalim mladičem na prostost. Očitno je cela zadeva ni preveč prestrašila, saj se je že meni brez problema pustila počohat, Liliki ja pa kasneje precej razlagala in se pustila božat. Mama in ostali trije mladički so veselo jedli kekse, ki jim jih je Lili nesla.

Baje bodo iz društva jutri poizkusili ujeti še preostale mladiče.

Nad odprtino namestim blok trde pene, ki ga imam slučajno na barki.

Čez napnem platno, če bi slučajno deževalo. Že nekaj dni napovedujejo da bo dež.

Vroč fen, pinceta in mirna roka ter ogromno potrpežljivosti, pa gre.

Seveda nimava industrijske pištole na vroči zrak. A tale stari mali sušilnik za lase je dober tudi za take stvari.

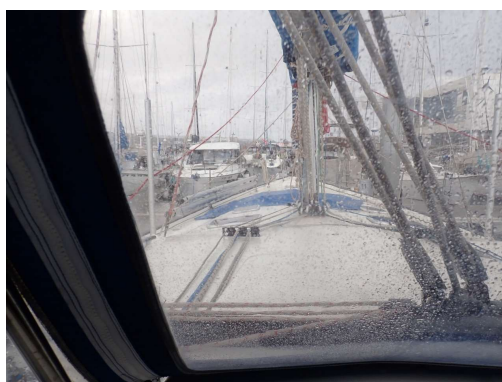
Ostanke lepila odstraniva z alkoholom in vatkami za odstranjevanje ličil. Oboje sem kupil za borbo proti koroni, a prav pride tudi za druge stvari.

In potem čisto pravi pravcati dež! Prvi resen dež v zadnje pol leta.

Sicer ni spralo peska iz čilna, ampak zmočilo ga pa je.

Res dežuje

Še celo stranske zavese sva spustila.

Pa še ena slika mokre klopi.

18. april 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Zjutraj se je sosedova punčka odpravila v šolo.

Lepo se je oblekla in počesala, na rame si je dala nahrbtnik in je splezala z barke.

Midva pije kavico in se čudiva, saj je danes vendar sobota, itak imajo šolanje od doma in nisem slišal, da bi se tule šole odprle. Sploh pa verjetno nimajo francoskih šol. Ne vem, če sploh že hodi v šolo. Po mojem ima pet do šest let.

Punca zakoraka po fingerju na pomol, potem pa na sosednji finger, pa še sosednji in tako veselo obhodi vse fingerje na našem pomolu. Gre še čisto do začetka in čisto do konca pomola in potem se vrne na barko.

Zleze na palubo, zvezek in barvice strese iz nahrbtnika in začne risati.

Kako lepo se igra šolo. Otrokom res ni treba veliko igrač, da se igrajo. Po moje več, kot imajo igrač, manj imajo domišljije.

In tile na barkah pač nimajo veliko igrač.

Nebo se spet stemni.

Za danes je napovedan še večji dež, kot za včeraj. Grem na WC in ko se vračam že dežuje.

In to resno dežuje. Celo luže se delajo na cesti. Tisto včeraj se mi je zdel resen dež za Lanzarote, tole danes je resen dež sploh.

Najino provizorično okno drži vodo brez problema. Ampak v barko nama pa teče na sto drugih koncih:

1) Pred časom sva impregnirala sprayhood. Očitno ne dovolj. Kaplja skozenj. Blago je staro 10let, od tega dve leti na žgočem karibskem soncu. Ga bom poizkusil še enkrat impregnirati, sicer bo potrebna zamenjava. Ah, ti neprestani stroški z barko.

2) Pred časom je puščalo pri panoramskem steklu in sva na novo zatesnila fuge. A očitno zadeva ne deluje. Termični raztezki so preveliki in kadar je hladno (danes je padal hladen dež) se šipa tako skrči, da fuga ne tesni več. Kako bomo to rešili mi še ni jasno.

3) Desno okno v salonu: To vedno malo pušča in danes je seveda tudi. Je na seznamu za zamenjavo tesnil.

4) Pod prednjo posteljo v prvi kabini. Od kod pride voda mi ni uspelo ugotoviti. Ni je veliko (za eno žlico v celim dnevu) ampak me jezi. Nimam kaj narediti, ker nisem odkril izvora. Cela stena je namreč prekrita z leseno oblogo, ki pa se je ne da odstraniti brez lomljenja, ker je delno prilepljena. Bomo pač pustili tako, kot je. Me pa jezi.

5) Par kapljic je prilezlo še iz dveh stranskih oken, ampak to je verjetno zaradi prahu. Če se okno odpira prideta prah in kristali soli med okensko 'steklo' in tesnilo. Zadeva potem ne tesni 100%. Ukrep za bližnjo prihodnost: Očistiti okna in tesnila, namazati vsa tesnila in po potrebi zamenjati tesnila, ki so poškodovana.

Voda v marini je zaradi dežja postala rjava - barva bele kave. Po vodi plava tudi precej nesnage - v glavnem malih koščkov rastlinja in nekaj plavajočih vulkanskih kamenčkov. Ti so taki, kot siporex, le da so črni in trši.

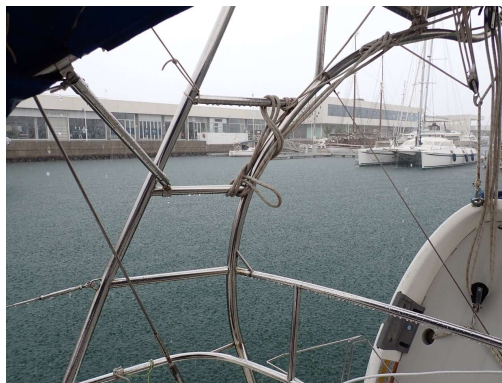
Tale dež skupaj z včerajšnjim bo verjetno kmetom zelo dobrodošel in bodo prihranili pri namakanju.

Dobra stran tistih plavajočih vulkanskih kamenčkov je, da vpijejo zelo veliko vode in jo potem počasi oddajajo rastlinam (kot Perlit kroglice). Večina polj na Lanzaroteju je prekrita z njimi. Preprečujejo izsuševanje zemlje, ker delajo senco, če pa slučajno dežuje vpijejo veliko dežja in prihranijo pri stroških zalivanja.

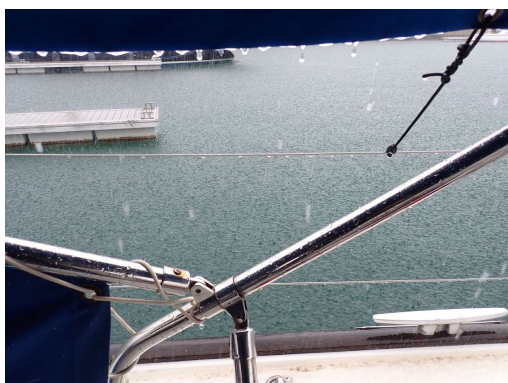
Še mačje novice: Enega mladiča so očitno odpeljali v zavetišče, saj so le še trije. Danes muca ni bila prav dobre volje. Verjetno si je opomogla od operacije in se ne strinja z ugrabitvijo njenega otroka. Danes so zvečer spet nekaj lovili mladiče, a ne vem, če so katerega ujeli.

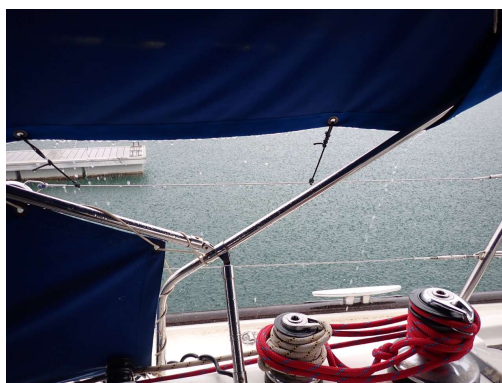
Na poti z WCja me je dobro namočilo.

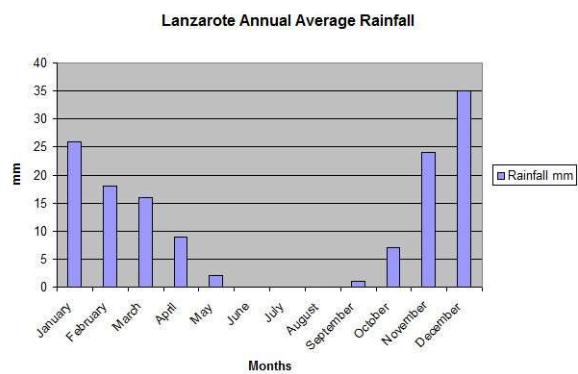
Temu pa res lahko rečemo resen dež.

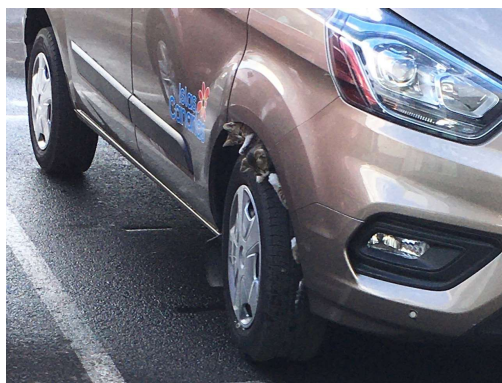
Dež

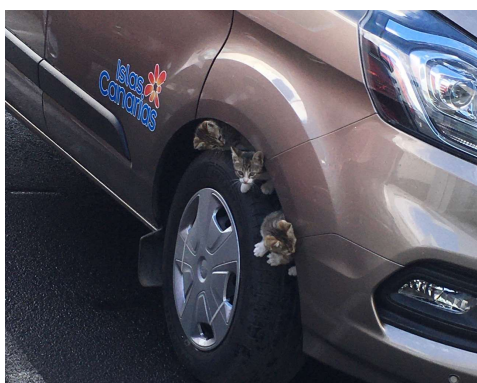
Dež. Meni je čisto noro, toliko dežja ni bilo že zelo dolgo.

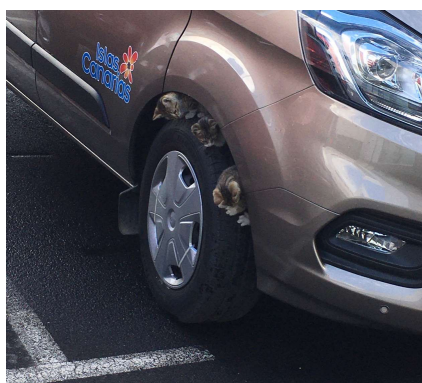
Lanzarote ima normalno 8mm dežja v celem aprilu. Verjetno ga je danes padlo dosti več.

Ko en mladič spleza na gumo morajo ostali seveda tudi.

Od tam je odličen razgled.

Jo, kako se gre pa dol?

Mladiči hitro rastejo. Pravi mačkoni so že.

19. april 2020, nedelja

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Vreme je spet normalno za Lanzarote.

O dežju ni ne duha ne sluha, veter kar precej piha iz severa in znova poslušamo žvižganje vetra med jambori in štraji. Včeraj je padlo v treh nalivih kar $13,7 + 7 + 3,5 \text{ l} = 24,2 \text{ l}$ dežja na m^2 , kar je trikrat toliko, kot ga ponavadi pade v celem mesecu aprilu.

V Arecifu so bile poplave. Tega v živo nisem videl, saj včeraj nisem bil v trgovini zato prilagam par ukradenih slik z neta z Lanzarote news. Videli smo le, da se je barva vode v marini spremenila v barvo bele kave.

Je pa danes dovolj toplo, da se je sladoled po večerji prav prilegel.

Za večerjo so bili burgerji in pečeni malancani z olivnim oljem in česnom. Vrhunsko.

To, da bi imel na barki sladoled je bila že ves čas moja želja, a nikoli nismo imeli hladilnika, ki bi to omogočal.

Sedaj pa ga imamo. Pred par dnevi, ko sem bil v trgovini sem prinesel še eno škatlo čokoladnih mini lučk.

Sladoled se lepo drži, je pa nekaj mehkejši, kot iz domače skrinje. Najin zamorzovalnik drži nekako med -5 in -10 .

Sicer bi ga lahko ohladil na -18 , a potem začne zmrzovati tudi v hladilniku. Če bom kdaj hotel imeti tako nizko temperaturo bom moral med zamorzovalnik in hladilnik namestiti dodatno izolacijo.

Vsi hladilni elementi so v zamorzovalniku, levo od predelne stene. Hladilnik se hladi le posredno preko te predelne stene in v hladilniku je ponavadi temperatura $+3$ stopinje, če je v skrinji -5 .

Danes sva spet malo čistila okvir okna, ki ga morava popraviti. To je počasen postopek.

Odstranjevanje zelo poškodovanega in zaradi sonca krhkega aluminijastega traku je možno delno s pinceto, a se precej trga, delno pa z odrivanjem z kosom mehkega lesa. Ostanke lepila se potem odstrani kemično.

včerajšnji dež je v mestu povzročil poplave.

Odstranjevanje blata včeraj po dežju.

Očitno se eni ne sekirajo prav dosti, če je na cesti nekaj vode

Okvir okna. 1. Delno očiščen.

2. Napredujemo.

3. Ta košček je očiščen.

Filigransko delo.

20. april 2020, ponedeljek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

V okolici so odprli še nekaj tehničnih trgovin in odpravil sem se na lov za belim Sikaflexom, ki ga v prvi trgovini niso imeli. Žal pa sem bil narobe obveščen o odpiralnih časih.

V miru počasi zjutraj spijsava kavico, grem še malo na net, potem pa na pot.

In ob 12:20, ko stojim pred trgovino ugotovim, da je odprta do 12 ure in ne do 13, kot sem mislil.

Žal se zdaj ne da dobiti zanesljivih informacij, saj vsaka trgovina dela po svoje, vse pa imajo drastično skrajšan delovnik.

Seveda so informacije na netu zastarele in ne odražajo novih razmer. Tam so odpiralni časi še pred-koronski.

Tudi 10A varovalke nisem dobil v elektro trgovini, ta je bila odprta. Imajo samo ta velike, jaz rabim ta malo. Nič hudega. Pa drugič.

Popoldan se lotiva ravnanja skrivljenega okvirja.

Ena stranica je bila zvita pri pantu in do vogala reži za 2mm. Nasprotna stranica pa je zvita na spoju in reži za več kot 2 mm.

Tiste pri pantu se lotiva z nekaj deskami, par podložnih koščkov lesa in mizarsko spono. Zategnem, malo se zvije,

popustim, malo skoči nazaj, pomerim. Ni več odstopanja. Noro! Precej manj kot pol mm. Potem se lotim še druge strani - tam je šibkejši spoj dveh delov okvirja in je zvit le vezni element. Tega se ga lotim z najpreciznejšim orodjem, ki ga imamo na barki: z golimi rokami. Naslonim na dve desčici in v sredini povečujem pritisk.

Ko pomerim je povsem ravno.

Ne vem, česa sem bil bolj vesel: Tega, da sva uspela poravnati okvir in ga nisva zlomila ali poškodovala ali tega, kaj je rekla Lili, ko sva na okvir naslonila ravnilo: 'Kako to narediš? Malo se nasloniš gor, pa je poravnano!'

Nisem ji povedal, da je to pač začetniška sreča. Verjetno si misli, da vem koliko je aluminij prožen in koliko bolj ga je treba skriviti da ostane ravno prav trajne deformacije. Včasih ni vse v matematiki in fiziki - včasih je kaj tudi čista sreča.

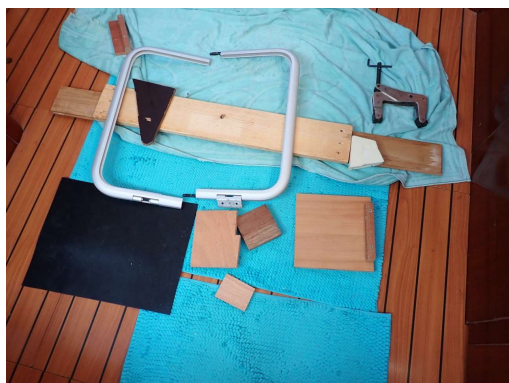
Če jutri dobim belo tesnilno maso bova jutri okno tudi vgradila. Dežja itak ni, tako da ni panike.

Mačje novice: Včeraj so uspeli ujeti še dva mladiča. Danes je Lili videla mamo in enega mladiča.

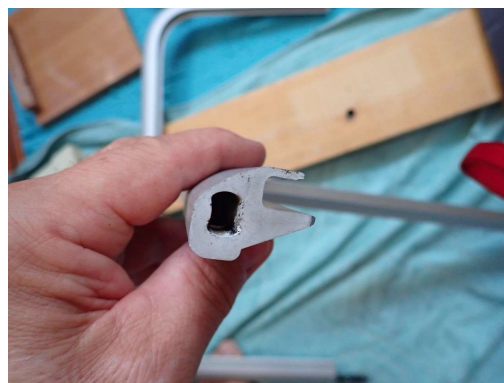
Mladiče ujamejo tako, da dajo hrano v kartonsko škatlo, ki ima izrezana vratca. Ko os mucki notri zaprejo vratca in jih imajo.

Lili je dala kekse in vodo v škatlo, da jih navadi na škatlo, a mami mladiča ni pustila več stopiti v škatlo. Še ona je jedla tako, da je imela dve tački čisto zunaj. Očitno se je naučila, da vesoljci ugrabljajo male mucke iz škatle.

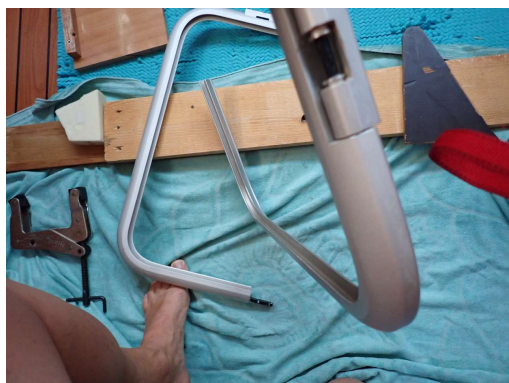
Nimam pojma, kako so ujeli še zadnjega mladiča a zvečer ni bilo videti ne mame ne mladiča, izginila je tudi škatla, hrana in voda. Verjetno so dobili vse. Mamico so najprej hoteli pustiti kar tu - prostoživečo, a ker je tako prijazna in socialno spretna so ji morda že našli nov dom. Mogoče bo pa najprej cela družinica še malo skupaj, dokler jih ne oddajo. Mi jih bomo kar malo pogrešali.

Pripomočki za krivljenje okvirja in okvir.

Profil aluminija, ki ga je treba poravnati in pri tem ne zviti tankih peres.

Tako. Vse je poravnano in lahko sestavimo.

21. april 2020, torek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Tale marinski internet dobro dela šele pozno zvečer, ko gredo drugi spat. In tako vsako noč kasneje visim na netu in posledično kasneje vstajam. To ni dobro, razen, če bom prišel za cel dan naokrog in bom torej en dan manj v karanteni.

Kakorkoli, danes sem moral zjutraj že malo pohiteti, da sem prišel do tehničnih trgovin pred poldnevom, ko jih zaprejo.

Vse sem dobil in še več: Bel Sikaflex za tesnitev okna, 10A varovalko in celo loparček za mlatit muhe. Stari mi je že precej

razpadel in do zdaj ni bilo možno kupit novega.

Sestavljanje okna je bilo uspešno, a nisva ga še vgradila na barko.

Imava novo tesnilo (staro ni v najboljšem stanju) a jaz škrtica nisem kupil že narejenaga, ki stane celo premoženje ampak sem kupil profil na metre, kar pride nekaj ceneje. Treba ga je odrezat na mero in zlepit oba konca. Na prvi pogled trivialno, če ne bi bili krivinski radiji dokaj majhni in tesnilo relativno široko.

Novo tesnilo sva uspešno vgradila in sestavila poravnane kose pokrova okna, a sva na žalost ugotovila, da so premaknjeni tudi panti in pokrov zato ne sede na okvir tako, kot bi moral.

Dobro sva se namučila, da sva razdrila te pante. V teoriji je čisto enostavno, ampak tole je bilo malo zvito in v 15 letih so se kosi dobro zapekli skupaj. Na koncu nama je uspelo.

Sledilo je nekaj preciznega dela s pilo in sedaj mislim, da imam vse dele oblikovane tako, kot je treba.

Ampak od vsega piljenja in prej razstavljanja sem postal že lačen in žejen, tako da nadaljujeva jutri.

Lili je skuhalo odlikno kočerjo in komu se po tem še da kaj delat.

Na barki namreč kuhava enkrat na dan. Zjutraj spijsva dve veliki mlečni kavi (porabiva skoraj liter mleka na dan), kasneje brunch (nekaj med zajtrkom in kosilom), kasneje kako sadje, proti večeru kočerja - glavni kuhan obrok, ki je hkrati kosilo in večerja.

V mestu se pozna, da ljudje ne zdržijo več po hišah. Na ulicah je občutno več ljudi, kot pred tednom dni.

Prej so pač enkrat na teden šli v trgovino, zdaj najbrž hodijo vsak dan.

Mačje novice: Mamice niso odnesli v zavetišče. Italijan, ki spi v avtodomu na parkirišču je povedal, da je mami celo noč jokala in klicala mladičke. Lili je rekla, da je danes zelo žalostna in ves čas nekaj pripoveduje. Je pa pojedla vse kekse, ki jih je dobila od Lili in se z veseljem dolgo mečkala v naročju. Vmes je celo predla. Škoda, da ji ne znamo povedati, da so mladiči na varnem in bodo dobili nov dom.

Posledica močnega naliva ponekod še odstranjujejo.

Blato se je posušilo v prah in danes bi res rabil masko. A ne proti koroni ampak proti prahu, ko so cestarji pometali v močnem vetru.

22. april 2020, sreda

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Še en dan v marini.

Danes skoraj ni sonca, cel dan se po nebu preganjajo oblaki. Piha normalno, je pa nekaj hladneje in Lili je bila kar cel dan v dolgih hlačah. Temperatura je bila čez dan okrog 23 stopinj, ne dosti več.

Ker sem zadnjič našel še nekaj acetona sem danes očistil še madeže gume na boku barke, ki z alkoholom nikakor niso šli stran.

Ne spomnim se točno kje sva staknila te grde madeže ampak so bili prav na debelo napackani črni ostanki gume. Mogoče je to s kakšnega visitor pontona.

Počasi nadaljujeva z operacijo 'okno'. Tesnilo je votel profil in ima notri ujet zrak. Ko se okno zapre mora ta zrak nekako ven in zato je treba v tesnilo narediti odzračevalno luknjico (breathing hole). Nekaj sem eksperimentiral na koščku tesnila in ugotovil, da najlepšo luknjo lahko naredim z razžarjeno žico. Razen tega, da smrdi kot vrag, je zadeva super.

Panti okna so bili priviti skozi okvir v palubo z lesnimi vijaki. Ker je bilo vse nekoliko zvito in potegnjeno v stran sem se odločil, da pante prilepim na okvir. Tako jih lesni vijaki ne morejo potegniti postrani. Uporabil sem epoksi lepilo, ki drži kot vrag. To ne bo šlo več narazen. Da zagotovim točno pozicijo sva začasno zvižala zadevo skupaj dokler se epoksi povsem ne strdi.

Zaprto okno z novim tesnilom izgleda precej v redu. Če bo še tesnilo bomo pa videli.

Danes sva imela tudi dva obiska. Osamljeni Avstrijec ene tri barke naprej po pomolu se je oglasil pri nama. Prijetno sva klepetala, ampak vidi se, da mu je dolgčas, ker je sam, saj se lep čas ni znal spravit domov. Pa sosedova punčka je prišla. Verjetno pogreša družbo. Ata, mama in starejša sestra so sicer čisto OK, ampak ne vsak dan, cel dan, že celo

večnost. Omejitev gibanja je v Španiji v veljavi zdaj že 39 dni in 39 dni je za petletnico neskončno dolgo. Tehnično gledano sicer s tem kršimo ukrepe omejevanja stikov, ampak praktično gledano je pa naš pomol v bistvu ena družina. Skoraj isto gospodinjstvo. Če že več kot mesec dni vsi uporabljamo iste WC-je in iste tuše, uporabljamo ista vrata in pomol, in če v tem času ni nihče od nas zbolel, je velika verjetnost, da smo bodisi vsi virus že preboleli, ali pa da nihče ni okužen. Malo druženja 'znotraj družine' verjetno ne bo naredilo kakšne škode.

Zdaj bo Španija toliko razrahljala ukrepe, da bodo otroci lahko šli malo ven. Do sedaj sploh niso smeli iz stanovanja! Že 39 dni!

Po novem (v veljavo bo to stopilo čez kak dan ali dva) bo lahko en otrok šel na kratek, največ 30 minutni dnevni sprehod pod nadzorstvom enega odraslega. To bo olajšanje tudi za starše, saj bodo s sem tudi oni lahko 30 minut zunaj.

Mi v marini smo res na boljšem, saj se po odprtem lahko sprehodimo do WC-jev in tušev, lahko sedimo zunaj v kokpitu. Tisti v kakih blokih pa verjetno neskončno trpijo. Vsi upamo, da bo tega čimprej konec in ne bo kriminal pomoliti glavo iz hiše.

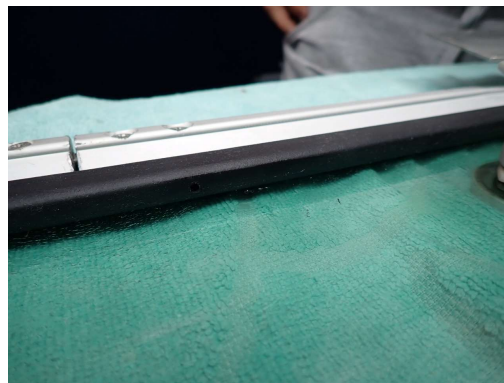
Pant in ležišče panta sta bila nekoliko zvita. Zdaj je bolj ravno.

Spet nalega v okvir tako, kot mora.

Nova guma je v okvirju in z razžarjeno žico sem naredil luknjico za odzračitev. Se jo pa na sliki slabo vidi.

Luknjica je lepo uspela.

Pante sem na okvir prilimal z epoksi lepilom.

23. april 2020, četrtek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Z današnji dnem se (upam) zaključuje saga o oknu.

Danes sva samo še zasikala in privila okno na barko. Zdaj se lepo zapira. Sicer se zapira malo bolj na trdo, ker je pač tesnilo novo, a to je dobra stvar. Vse linije so vzporedne in guma lepo nalega na okvir. Prej je bilo vse nekaj postrani in se je tudi slabše zapiralo. Res upam, da ne bo več puščalo.

Kaj dosti drugega se danes ni dogajalo.

Piha še vedno dokaj močno in danes se celo malo ziblremo v tej marini. To je tako drobno pozibavanje, ravno toliko, da veš, da si v vodi in ne na suhem. In, seveda da kdaj brčneš v podboj, ko greš skozi vrata.

Zunaj je dosti vala, a tale marina je res dobro zaščitena pred valovanjem.

Mama muca je izgleda nekaj zbolela, izgleda, da ima vročino in ni tako živahna, kot ponavadi. Jaz je nisem videl, a mi je Lili povedala.

V marini je na srečo dovolj ljudi, ki se spoznajo na mačke in ki skrbijo zanjo. Lili ima na steni kar prilepljen papir s telefonskimi številkami ostalih mačjeljubcev, da se zmenijo med seboj. Baje je mačkica zdaj na antibiotikih in opazovanju pri Italijanu v kombiju.

Morda je del problema v tem, da še ni izgubila mleka.

Skuhali ji bodo jajca s peteršiljem, to baje pri mačkah ustavi mleko. Nisem še slišal za kaj takega, a midva nikoli nisva imela mačk z mladiči in se za take zadeve nisem zanimal.

Še zadnji pregled in čiščenje pred montažo okna.

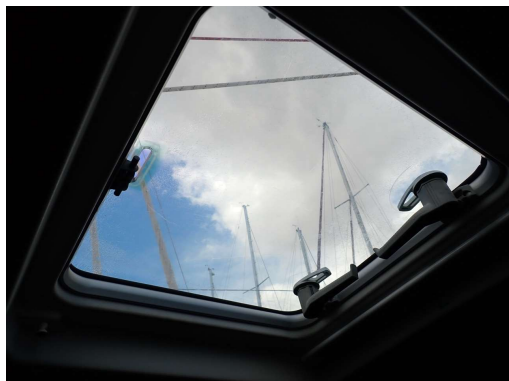
Nanašanje Sikaflexa.

Vgradnja.

Postavljeno na mesto, privijačeno in očiščeno.

Pogled od spodaj - le še vzmetni nosilec montiram, ki drži okno v delno odprtem položaju.

To je zdaj čisto druga pesem. Guma nalega na okvir po celi površini in vse je paralelno.

24. april 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Petek, 24.4.

Danes je Lili prvič, po več kot 40 dneh, šla z barke dalj, kot do WC-ja.

Šla je v trgovino. Do zdaj sem vedno jaz nabavljal.

Jasno, da je iz trgovine prinesla toliko, da je komaj prinesla.

Dobrot nam itak ne manjka, tule se res dobi vse. Danes recimo sva jedla zelene šparglje, včeraj črno rižoto, . . .

Žal se nama obema že malo pozna na kilah.

Danes sem tudi prvič po dolgem času prižgal motor na barki. Tu so mnenja zelo deljena:

- eni zagovarjajo, da je treba motor, ki ni konzerviran vsaj enkrat na teden (še bolje dvakrat) zagnati, da preprečiš tvorjenje alg in služi v ceveh in izmenjevalcu hladilnega sistema.

- drugi zagovarjajo vsaj enkrat mesečno zagon in delovanje vsaj toliko časa, da se motor ogreje na delovno temperaturo in se iz olja izloči voda (kondenz), vsi gibljivi deli pa so potem dobro namazani.

No, jaz sem ga zagnal prvič po 4.3, ko sva se vazala tule v marini. To je po pedesetih dneh. Vžgal je normalno. Akumulatorji se itak redno polnejo s pomočjo sončnih celic, tako da s tega stališča nisem pričakoval težav. Se mi je pa zdelo, da je trajalo nekoliko dalj časa kot običajno, da je izpuh začel pljuvati vodo. A po nekaj sekundah je bilo vse normalno. Tudi kadilo se ni kaj pretirano.

Sosed me je v šali vprašal kam plujem. On nič ne prižiga motorja, njegova žena pa je rekla, da mu je že večkrat svetovala naj ga malo požene.

Motorno olje je pri nas OK (barva, konsistenca in količina), hladilna tekočina tudi, v lovilni mrežici za vodo ni videti smeti, Pri osi ne pušča, skratka, meni vse izgleda v redu.

Bom pa verjetno enkrat v naslednjih dneh razdrl izvenkrmni motor, saj ta pa res še zelo dolgo ni bil v uporabi, a ni konzerviran.

Slik danes ni.

25. april 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Včeraj sem spet zamudil 'pontoon radio'.

Vsak drugi dan ob 18:30 se namreč cela marina dobi na VHF kanalu 68 in imamo svoj radio.

Točno kaj se dogaja ne vem, ker mi uspe večino zamuditi. Gre pa za medsebojna obvestila, izmenjavo informacij in splošno nakladanje. Na koncu je kulturni program, kjer kdo zapoje ali zaigra kakšno pesmico ali pove šalo. Zadeva se odvija delno v francoščini (ker je v marini dosti Francozov), nato nekdo (Francoz) to prevede v 'angleščino'. Prvič, ko sem poslušal nisem bil prepričan kateri del je bil original francoski in kaj je bil prevod. Slišalo in razumelo se je približno enako. Kakorkoli: Včeraj je nekdo objavil, da odhaja v Francijo. In ker so naši sosedi (Francozi) hoteli oditi čimprej po prvem maju so se na vrat na nos odločili, da tudi oni odplujejo hkrati z njimi.

Predviden odhod je jutri ob deveti uri.

Danes so besno nakupovali (posodil sem jim voziček), saj imajo dolgo pot in rabijo dosti hrane in vode.

Prvi del plovbe obsega dobrih 600 NM do Sinesa (Portugalska, blizu Lisbone). Tam nameravajo sidrati in se oskrbeti z gorivim. Na obalo se bodo smeli.

Nato gredo naprej še kakih 800 NM do njihove domače marine v Franciji - nimo cele Potrugalske in Španije, čez Biskajski zaliv in mimo Bresta.

Glede na to, da je njemu slabo čim je kak val, ter da imata dve mali punčki (5 in 7 let) jim te poti nič ne zavidam.

Rinili bodo proti valu, proti toku in proti vetru.

Glede plovbe in korone pa je tako: Od tu lahko kadarkoli odpluješ brez problema.

Večji problem nastane, ko hočeš kje pristati.

V kulturnih državaš lahko razglašaš nujnost in nekako lahko eno noč prespiš na sidru in greš natočit gorivo. Ne smeš pa na kopno.

V domači državi pa te morajo sprejeti. Verjetno dobiš samoizolacijo v lastnem domu. Ker bodo itak na morju verjetno 14 dni je vprašanje, če bodo sploh dobili odrejeno karanteno.

Danes smo v marini hudo kršili karantenska pravila izolacije, saj so sosede priredili poslovljni žur.

V njihovem kokpitu nas je bilo krepko čez deset.

In ravno danes je policija delala obhod po marini. Na srečo nimajo kartic za dostop do pontonov in so nas pustili pri miru, sicer bi nas tale hec lahko stal med 600 in 3000 eur po glavi.

Vidi se, da imamo ljudje že dovolj te izolacije. Itak smo tule skupaj zaprti že 40 dni in več in nihče ni zbolel.

Kanari so poslali predlog sproščanja ukrepov v Madrid. Bomo videli, kaj bo iz tega.

Glede na to, da so Kanari bistveno manj prizadeti od celine je nekaj upanja, da bo Madrid dovolil poizkus sproščanja ukrepov. Bomo videli.

Od ladijskih projektov pa je Lili danes s čolna očistila desni bok barke, jaz pa sem očistil ostanke od sonca skurjenega lepilnega tralku na enem oknu. Mislim da je to kar fer razdelitev dela. Ona 15 m², jaz 0,15 m². Naj se ve, kdo je kapitan.

Potem sem nekaj kuhal gumi tesnila za okna, da bi jih obnovil, a ni bilo opaziti kakšnega izboljšanja stanja. Zdaj, ko sva porabila rezervno tesnilo za prvo okno nimava več na voljo profila za popravilo drugega okna, ki tudi pušča. Zato poizkušava obnoviti obstoječa tesnila.

P.S.

Tale dnevnik je napisan malo kasneje kot ponavadi, in ker imajo Francozi na barki dobro rdeče vino, je tudi večja možnost napak v tekstu. Če vas motijo si jih popravite.

26. april 2020, nedelja

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Lepa, sončna in topla nedelja je bila tole.

Vstala sva bolj zgodaj, da se posloviva od sosedov. Glede poti so si premislili toliko, da bodo šli najprej na Madeiro.

Tam imajo prijatelje, ki jim bodo lahko prinesli hrano na sidro tačas, ko bodo v karanteni. Če jih ne spustijo notri lahko gredo itak naprej proti celine.

Večina držav tu okoli ima uradno zaprte meje, a ko se kakšna barka pojavi, jih na koncu nekako spustijo notri (ponavadi s 14 dnevno karanteno).

Morda bo to postal nov način potovanja po morju? Prideš v državo, ki je sicer zaprla meje in izsiljuješ, jokaš in prosiš dokler se jim ne da vač ukvarjat s tabo in te pošljejo na sidro v karanteno. Če bo to ena barka na teden bo še nakako šlo, če pa jih bo več bodo hitro našli palico za tako početje.

Danes sem preverjal koliko plina še imava.

Plin je dobrina, ki jo na barkah težje nadomestiš, kot nafto ali bencin. Skoraj vsaka država ima drugačen standard za jeklenke.

Drugačne jeklenke, drugačni navoji, drugačni predpisi, drugi atesti, drugačen regulator, ...

Že v Sloveniji imaš lahko ponekod težave, ker imaš jeklenko napačne barve, pa so sicer praktično enake.

Ko sva barko kupila je imela dve 2 kg jeklenki. To je ravno za en dopust (z malo rezerve). Zamenjal sem jih za dve 5kg jeklenki in s tem sva šla na pot prvič. To je bilo največ, kar je šlo v originalno skladišče. Ničkolikokrat sva imela probleme dobiti plin, zato je bil eden od mojih zimskih projektov tudi povečanje boksa za plin. Ta ima nekaj zahtev: Na dnu mora imeti odzračevanje, ki poteka ven iz barke (ne pa recimo v kokpit). Boks mora biti vodotesen (pravzaprav plinotesen), razen seveda luknje na dnu.

Sedaj imava velik boks za plin, ki sprejme dve 5 kg in eno 10 kg jeklenko, torej imava kar 20 kg plina. Notri pa lahko spraviva tudi roštilj in nekaj pomožnega materiala. Ta projekt je odlično uspel.

Današnje tehtanje je pokazalo, da imava v veliki jeklenki še 4,5 kg plina (na vsaki jeklenki piše to, koliko tehta prazna). Obe mali pa sta še polni. Nazadnje sva plin napolnila decembra, torej imava plina še za kakšnih devet mesecev.

Se pa pozna, da jeklenke rjavijo.

Ob jadrnanju v težkem morju valovi butajo v luknjo oddušnika in lako brizgnejo vodo celo v boks. Vлага + sol + železo = rja.

Jeklenke so si torej danes zaslužile dobro čiščenje, odstranjevanje rje s kislino in zaščito z WD40.

Potem sva imela piknik! Odlično je bilo. Sem pa pri čiščenju roštilja opazil, da bo kmalu razpadel.

Sicer je narejen iz nerjavečega jekla, a visoka temperatura, morsko okolje in zogljeneli ostanki hrane preglodajo tudi nerjavečo pločevino. Dobro nama je služil 9 let.

Verjetno ga bo nadomestil enak model.

Tu spodaj se skriva plinsko skladišče.

Sedaj je prostor ogromen (za jadrnico seveda). Na vrhu je na jeklenkah roštilj.

10kg + 5 kg + 5 kg.
na sredi spodaj se vidi luknja oddušnika.

Takole pa montiram roštilj na ograjico. Tudi danes je dobro spekel.

27. april 2020, ponedeljek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

V Sloveniji je 27.4. dan upora proti okupatorju. Na žalost sem predaleč, da bi se lahko tam upiral, čeprav izgleda, da okupator obstaja.

Mogoče bi se lahko boril od tukaj, tako, kot so se nekoč španski borci... Ah, mogoče kdaj drugič.

Danes si raje odprem hladno pivo, se raztegnem po kokpitu in dvojno tvorim D vitamin (malo od piva, malo od sonca).

Praznik bom izkoristil za to, da nič ne delam in še malo več visim na netu in berem neumnosti vmes pa postorim kako malenkost na barki. Vreme je za to kot nalašč.

Že včeraj ni bilo vetrovno - vmes se je nekajkrat celo povsem pomirilo, danes pa je tudi tako, da občasno piha močnejše, občasno pa manj. Piha pa iz severa, juga in iz zahoda. Edino vzhodnika danes nismo imeli. Nad nami se občasno vozijo neki temni oblaki, vmes pa sonce posije s polno močjo in lepo greje.

Različni vetrovi so verjetno kombinacija termike otoka in nekoliko šibkejšega globalnega vetra, ali pa je to zaradi velikih oblakov, ki povzročajo neenakomerno segrevanje zraka.

Ciklon je dokaj daleč na severu - nad 50° severne širine, za seboj je pustil nek razpotegnjen rep, anticiklona pa sta dva eden nad drugim. Eden je zahodno od Azorov, drugi pa precej južno - zahodno od nas. Zato je veter nekoliko zmeden.

To je solidno vreme za pot proti Španiji ali Portugalski, saj ne piha točno od tam.

Mislim na sosede in na to, zakaj so si premislili glede pasaže. Če bi obdržali smer proti Portugalski (smer 20°) bi imeli danes in jutri lep veter z boka, kar pa plujejo proti Madeiri (smer 320°) ga imajo točno v nos. No, ja še kak dan, pa bodo na cilju, če vozijo normalno hitro.

Ob najbolj pogostem vetru (sever do severovzhodnik) je pot na Madeiro lažja, kot pot proti Španiji. V sedanjih razmerah pa je ravno obratno. Je pa res, da se proti koncu tedna obeta močnejši veter in mogoče niso hoteli tvegati. Če bi se prepočasi premikali bi proti koncu poti na Portugalsko lahko dobili močan veter z zahoda.

Počasi bo treba začeti podrobneje spremljati vreme in korona razmere na Portugalski.

28. april 2020, torek**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Danes sem imel zanimiv pogovor.

Poklical me je novinar z Vala 202 in sva malo klepatala po telefonu. Očitno se razen korone prav dosti ne dogaja in želijo še malo popestriti program s kakšno ne preveč zateženo zgodbo.

Bomo videli, če sem mu sploh povedal kaj takega, česar ni itak že stokrat objavil.

Meni se čepeti v marini na Kanarih ne zdi ravno huda zgodba. Ko se je svet ustavil je pač vsakdo nekje obtičal. Eni doma, eni na potovanju. In ker sva midva obtičala z barko, se nisva odločila za let domov.

Za vsak slučaj sploh nisva javila na zunanje ministrstvo, da sva tukaj, da ne bi kdo mislil, da naju mora reševati.

Kdo ve, kdaj bodo spet mogoči leti iz bližine Ljubljane do Lanzaroteja. Je pa že bolje tole korono prevedrit na barki. Verjetno se bo promet po vodi sprostil prej, kot letalski promet.

Sicer pa se nam tule obetajo boljši časi.

Danes se v Mardidu odloča o tem, kako se bo Španija poizkušala izviti iz trenutnega krča. Popuščanje ukrepov bo postopno in po pokrajinah različno.

Ker imamo na Kanarih (predvsem na nekaterih otokih) kar ugodno sliko glede korone upamo, da bomo kmalu lahko pomolili glave iz lukenj. Kar nekaj časa še ne bo možno potovanje med pokrajinami, a za nas je napredek že to, da bomo (upam) smeli na sprehod. Bomo videli, kaj bo iz tega.

Druga novica dneva pa je, da imam novo frizuro.

Saloni so pri nas seveda še zaprti, a me je Lili ostrigla. Meni se zdi nova frizura super.

Lili si sicer nekej mrmra v brado, da se zadaj vidijo stopnice, ampak jaz nič ne vidim. Bomo videl, kaj bodo druge punce rekle. Aja, saj zdaj nič ne hodim v družbo. No, potem je pa sploh vseeno.

Slike 'prej' in 'potem' nimam. Sebe res ne slikam rad.

Manj, kot se gledam bolj sem si všeč.

Ko se zjutraj pri britju pogledam v ogledalo se itak vprašam, kdaj se je na barko prikradel ta debeli starček s sivimi in že malo redkimi lasmi.

Danes sem šel v čendlerijo vprašat, če imajo slučajno plinski žar, po možnosti isti model, kot ga imam sedaj.

Imajo samo takega na oglje. Enakega, kot ga imam sedaj, le na oglje.

Saj hrana z žara na oglje je boljša od tiste s plinskega žara, ampak jaz se predobro poznam. Ne bo se mi ljubilo zakuriti žara samo za naju dva. In potem bi pekel kar v ponvi. Je pa plinski žar vseeno čisto nekaj drugega, kot pečenje v ponvi.

Če ga naročijo bo tukaj v treh tednih. Nisem se odločil za to.

Jaz večni optimist upam, da se pobereva od tukaj prej, kot v treh tednih. Jutri povprašam še v drugi čendleriji, sicer bomo pa pekli v naluknjanim starem žaru dokler do konca ne razpade.

29. april 2020, sreda**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Dobro, da sva se strigla včeraj. Danes je precej bolj vetrovno in bi bilo nemogoče lase pospraviti, saj bi jih veter sproti nosil povesod okrog. Včeraj sva sve pomedla, pa čez par minut še enkrat, potem sem vse dobro posesal in v kokpitu ni bilo niti enega laska, vsaj tako sem mislil. Ampak danes je bilo pa spet polno las po vseh kotih. Kot bi se še kdo poniči strigel. Sploh mi ni jasno, od kod so se vzeli. Veter zna neverjetno dobro skriti smeti v skrite koticke in jih potem po obrokih strateško vračati nazaj. Rdeči pesek (iz Sahare) in črn pesek (lokalni) se tudi nabirata po skritih koticčkih in jih potem veter prestavlja naokrog. Prej sem mislil, da sem s pranjem odstranil ves pesek. Ni šans.

Danes sem bil še v preostlih dveh čendlerijah.

Plinskega žara žal nimajo.

Bom še enkrat prespal, potem pa se mogoče jutri lotim popravila obstoječega. Kak kos nerjavne pločevine se mi sigurno valja po barki. Ker variti ne znam, in nimam varilnega aparata, bom preveril, če je možno skovičiti kose skupaj. Če lahko skovičijo skupaj celo letalo, bom pa jaz tudi en roštilj.

V Španiji so objavili načrt rahljanja ukrepov osamitve, ki bo potekal v štirih fazah.

Vsaka faza odpravlja določene omejitve in načeloma traja dva tedna, da lahko ocenijo vpliv na pandemijo.

Posamezna pokrajina bo v naslednjo fazo lahko vstopila, ko bo izpolnjevala ustrezne kriterije.

Kanarski otoki obsegajo dve pokrajini. Vzhodni otoki (Lanzarote, Fuertaventura in Gran Canaria) so ena pokrajina, zahodni otoki pa so druga pokrajina. Na žalost to pomeni, da se tudi potem, ko bo že omogočeno gibanje znotraj pokrajin ne bova smela premakniti na zahodne otoke.

A to ni tako pomembno. Komaj čakam, da bova lahko šla z Lili skupaj na sprehod ne pa samo eden od naju do najbližje trgovine.

Me pa malo skrbi, da se ljudje ne bodo obnašali tako, kot bi se morali in bo vlada spet vzpostavila strog policijski režim.

Na primer: Sedaj lahko eden od staršev pelje enkrat na dan otroke na sprehod za največ eno uro.

Pri tem se ne sme družiti z ostalimi odraslimi (minimalna razdalja 2 m, priporočena je uporaba mask), pa tudi otroci, ki niso iz iste družine se ne smejo igrati skupaj.

To, kar vidim z barke pa je nekaj povsem drugega. Ob starša peljeta otroke ven in se prav na blizu pogovarjajo z vsemi, ki jih poznajo. Takoj se delajo večje gruče. Hja, upam, da uradne številke okužb ne pobegnejo spet v nebo, saj bi se potem vrnili v prejšnje stanje izolacije.

30. april 2020, četrtek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Včeraj sem teoretično raziskal, če lahko sam popravim zarjavel roštilj.

Naučil sem se, da je temperatura plinskega plamena od 1300 do 1600°C.

Tališče aluminija je 660°C, tališče železa pa 1538°C.

Torej aluminij verjetno ne pride v poštev. Škoda, saj je precej mehkejši in ga je enostavno oblikovati in kovičiti.

Dve področji sta najbolj prizadeti: Eno je notranja stena roštilja. Tega sploh ne bom popravljal - itak je stena dvojna in zunanja stena je brezhibna. Bo pač imel roštilj nekoliko slabši izkoristek, predvsem v močnejšem vetru.

Drugo pa je žarilna kupola nad plamenom. Ta je narejena iz posebne zlitine, ki zdrži izredno visoke temperature in žari tako močno, da je žar skoraj tak, kot bi bil na oglje. Vsaj tako se hvali proizvajalec v svojem prospektu.

To kupolo sem enostavno nadomestil z malo ponvico, ki je vsaj približno prave velikosti in oblike. Ker je ponvica iz tanjšega nerjavečega jekla verjetno ne bo zdržala prav dolgo. Bomo videli.

Danes sem le sestavil skupaj, kurili pa nismo. Malo krivljenja, pa je šlo. Gotovo je bilo v 5 minutah. Upam, da zdrži kaj več, kot eno peko.

Glavna stvar, ki se je danes zgodila je pa to, da sem bil na radiju. Na Valu 202.

Pred par dnevi me je poklical novinar Aleš Smrekar in sva se malo pogovarjala. In danes je iz tega naredil prav soliden prispevek.

Tule si ga lahko poslušate:

<https://val202.rtvsl.si/2020/04/nihce-nas-ne-zadrzuje-tukaj-a-nimamo-kje-pristati/>

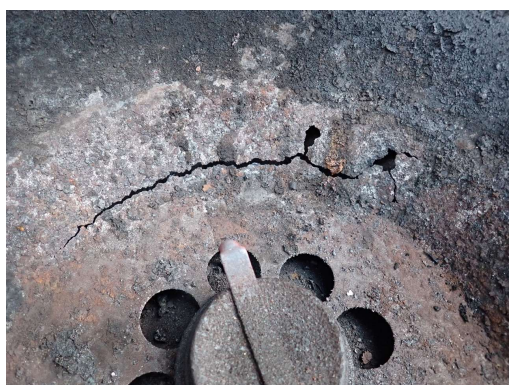
Sicer pa vsi že nestrpno čakamo dan, ko bova z Lili lahko šla na sprehod po okolici in dan, ko se bomo lahko kam premaknili. Nekaj se govori, da bo to kmalu - v nekaj dneh. Bomo videli.

Še enkrat roštilj od zunaj

Tako žalostno pa izgleda, ko dvigneš pokrov in odstraniš rešetko in kupolo.

Notranja obloga je čisto preperela in luknjasta. To je bilo pred časom visoko polirano nerjaveče jeklo.

Na srečo je spodaj še ena plast, ki je v precej boljšem stanju. Na sliki se je seveda ne vidi.

Tako ubogo pa izgleda žarilna kupola nad plamenom.

precej je razpadla in skozi luknje uhajajo plameni in žar ne peče lepo ampak zažge hrano nad plamenom.

Stara kupola in ponvica, ki jo bo nadomestila.

Žar je sestavljen in pripravljen za uporabo.